eul_wid: buo-ah

Σοφοκλῆς · Sophocles

Antigone

Ἀντιγόνη

Period: *Κλασική* Classical
Dialect: *Δράμα Ἀττικόν* Attic Drama
Domain: *Δρᾶμα* Drama
Format: *Ἔμμετρος* Verse

ΑΝΤΙΓΟΝΗ
Ὦ κοινὸν αὐτάδελφον Ἰσμήνης κάρα,
ἆρ᾽ οἶσθ᾽ ὅ τι Ζεὺς τῶν ἀπ᾽ Οἰδίπου κακῶν
ὁποῖον οὐχὶ νῷν ἔτι ζώσαιν τελεῖ;
Οὐδὲν γὰρ οὔτ᾽ ἀλγεινὸν οὔτ᾽ ἄτης ἄτερ
οὔτ᾽ αἰσχρὸν οὔτ᾽ ἄτιμόν ἐσθ᾽ ὁποῖον οὐ
τῶν σῶν τε κἀμῶν οὐκ ὄπωπ᾽ ἐγὼ κακῶν.
Καὶ νῦν τί τοῦτ᾽ αὖ φασι πανδήμῳ πόλει
κήρυγμα θεῖναι τὸν στρατηγὸν ἀρτίως;
Ἔχεις τι κεἰσήκουσας; ἤ σε λανθάνει
πρὸς τοὺς φίλους στείχοντα τῶν ἐχθρῶν κακά;
ΙΣΜΗΝΗ
Ἐμοὶ μὲν οὐδεὶς μῦθος, Ἀντιγόνη, φίλων
οὔθ᾽ ἡδὺς οὔτ᾽ ἀλγεινὸς ἵκετ᾽, ἐξ ὅτου
δυοῖν ἀδελφοῖν ἐστερήθημεν δύο
μιᾷ θανόντων ἡμέρᾳ διπλῇ χερί·
ἐπεὶ δὲ φροῦδός ἐστιν Ἀργείων στρατὸς
ἐν νυκτὶ τῇ νῦν, οὐδὲν οἶδ᾽ ὑπέρτερον,
οὔτ᾽ εὐτυχοῦσα μᾶλλον οὔτ᾽ ἀτωμένη.
ΑΝ.Ἤιδη καλῶς καί ς᾽ ἐκτὸς αὐλείων πυλῶν
τοῦδ᾽ οὕνεκ᾽ ἐξέπεμπον, ὡς μόνη κλύοις.
ΙΣ.Τί δ᾽ ἔστι; δηλοῖς γάρ τι καλχαίνους᾽ ἔπος.
ΑΝ.Οὐ γὰρ τάφου νῷν τὼ κασιγνήτω Κρέων
τὸν μὲν προτίσας, τὸν δ᾽ ἀτιμάσας ἔχει;
Ἐτεοκλέα μέν, ὡς λέγουσι, σὺν δίκῃ

χρῆσθαι δικαιῶν καὶ νόμῳ, κατὰ χθονὸς
ἔκρυψε τοῖς ἔνερθεν ἔντιμον νεκροῖς·
τὸν δ’ ἀθλίως θανόντα Πολυνείκους νέκυν
ἀστοῖσί φασιν ἐκκεκηρῦχθαι τὸ μὴ
τάφῳ καλύψαι μηδὲ κωκῦσαί τινα,
ἐᾶν δ’ ἄκλαυτον, ἄταφον, οἰωνοῖς γλυκὺν
θησαυρὸν εἰσορῶσι πρὸς χάριν βορᾶς.
Τοιαῦτά φασι τὸν ἀγαθὸν Κρέοντα σοὶ
κἀμοί, λέγω γὰρ κἀμέ, κηρύξαντ’ ἔχειν,
καὶ δεῦρο νεῖσθαι ταῦτα τοῖσι μὴ εἰδόσιν
σαφῆ προκηρύξοντα, καὶ τὸ πρᾶγμ’ ἄγειν
οὐχ ὡς παρ’ οὐδέν, ἀλλ’ ὃς ἂν τούτων τι δρᾷ
φόνον προκεῖσθαι δημόλευστον ἐν πόλει.
Οὕτως ἔχει σοι ταῦτα, καὶ δείξεις τάχα
εἴτ’ εὐγενὴς πέφυκας εἴτ’ ἐσθλῶν κακή.
ΙΣ.Τί δ’, ὦ ταλαῖφρον, εἰ τάδ’ ἐν τούτοις, ἐγὼ
λύους’ ἂν εἴθ’ ἅπτουσα προσθείμην πλέον;
ΑΝ.Εἰ ξυμπονήσεις καὶ ξυνεργάσῃ σκόπει.
ΙΣ.Ποῖόν τι κινδύνευμα; ποῖ γνώμης ποτ’ εἶ;
ΑΝ.Εἰ τὸν νεκρὸν ξὺν τῇδε κουφιεῖς χερί.
ΙΣ.Ἦ γὰρ νοεῖς θάπτειν σφ’, ἀπόρρητον πόλει;
ΑΝ.Τὸν γοῦν ἐμὸν καὶ τὸν σόν, ἢν σὺ μὴ θέλῃς, ἀδελφόν· οὐ γὰρ δὴ προδοῦς’ ἁλώσομαι.
ΙΣ.Ὦ σχετλία, Κρέοντος ἀντειρηκότος;
ΑΝ.Ἀλλ’ οὐδὲν αὐτῷ τῶν ἐμῶν 〈μ’〉 εἴργειν μέτα.
ΙΣ.Οἴμοι· φρόνησον, ὦ κασιγνήτη, πατὴρ
ὡς νῷν ἀπεχθὴς δυσκλεής τ’ ἀπώλετο,
πρὸς αὐτοφώρων ἀμπλακημάτων διπλᾶς
ὄψεις ἀράξας αὐτὸς αὐτουργῷ χερί·
ἔπειτα μήτηρ καὶ γυνή, διπλοῦν ἔπος,
πλεκταῖσιν ἀρτάναισι λωβᾶται βίον·
τρίτον δ’ ἀδελφὼ δύο μίαν καθ’ ἡμέραν
αὐτοκτονοῦντε τὼ ταλαιπώρω μόρον
κοινὸν κατειργάσαντ’ ἐπαλλήλοιν χεροῖν.
Νῦν δ’ αὖ μόνα δὴ νὼ λελειμμένα σκόπει
ὅσῳ κάκιστ’ ὀλούμεθ’, εἰ νόμου βίᾳ
ψῆφον τυράννων ἢ κράτη παρέξιμεν.
Ἀλλ’ ἐννοεῖν χρὴ τοῦτο μὲν γυναῖχ’ ὅτι
ἔφυμεν, ὡς πρὸς ἄνδρας οὐ μαχουμένα·

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ἔπειτα δ’ οὕνεκ’ ἀρχόμεσθ’ ἐκ κρεισσόνων
καὶ ταῦτ’ ἀκούειν κἄτι τῶνδ’ ἀλγίονα.
Ἐγὼ μὲν οὖν αἰτοῦσα τοὺς ὑπὸ χθονὸς
ξύγγνοιαν ἴσχειν, ὡς βιάζομαι τάδε,
τοῖς ἐν τέλει βεβῶσι πείσομαι· τὸ γὰρ
περισσὰ πράσσειν οὐκ ἔχει νοῦν οὐδένα.
ΑΝ.Οὔτ’ ἂν κελεύσαιμ’ οὔτ’ ἄν, εἰ θέλοις ἔτι
πράσσειν, ἐμοῦ γ’ ἂν ἡδέως δρῴης μέτα.
Ἀλλ’ ἴσθ’ ὁποία σοι δοκεῖ, κεῖνον δ’ ἐγὼ
θάψω· καλόν μοι τοῦτο ποιούσῃ θανεῖν.
Φίλη μετ’ αὐτοῦ κείσομαι, φίλου μέτα,
ὅσια πανουργήσας’· ἐπεὶ πλείων χρόνος
ὃν δεῖ μ’ ἀρέσκειν τοῖς κάτω τῶν ἐνθάδε.
Ἐκεῖ γὰρ αἰεὶ κείσομαι· σοὶ δ’ εἰ δοκεῖ,
τὰ τῶν θεῶν ἔντιμ’ ἀτιμάσας’ ἔχε.
ΙΣ.Ἐγὼ μὲν οὐκ ἄτιμα ποιοῦμαι, τὸ δὲ
βίᾳ πολιτῶν δρᾶν ἔφυν ἀμήχανος.
ΑΝ.Σὺ μὲν τάδ’ ἂν προὔχοι’, ἐγὼ δὲ δὴ τάφον
χώσους’ ἀδελφῷ φιλτάτῳ πορεύσομαι.
ΙΣ.Οἴμοι ταλαίνης, ὡς ὑπερδέδοικά σου.
ΑΝ.Μὴ ’μοῦ προτάρβει· τὸν σὸν ἐξόρθου πότμον.
ΙΣ.Ἀλλ’ οὖν προμηνύσῃς γε τοῦτο μηδενὶ
τοὔργον, κρυφῇ δὲ κεῦθε, σὺν δ’ αὔτως ἐγώ.
ΑΝ.Οἴμοι, καταύδα· πολλὸν ἐχθίων ἔσῃ
σιγῶς’, ἐὰν μὴ πᾶσι κηρύξῃς τάδε.
ΙΣ.Θερμὴν ἐπὶ ψυχροῖσι καρδίαν ἔχεις.
ΑΝ.Ἀλλ’ οἶδ’ ἀρέσκους’ οἷς μάλισθ’ ἁδεῖν με χρή.
ΙΣ.Εἰ καὶ δυνήσῃ γ’· ἀλλ’ ἀμηχάνων ἐρᾷς.
ΑΝ.Οὐκοῦν, ὅταν δὴ μὴ σθένω, πεπαύσομαι.
ΙΣ.Ἀρχὴν δὲ θηρᾶν οὐ πρέπει τἀμήχανα.
ΑΝ.Εἰ ταῦτα λέξεις, ἐχθαρῇ μὲν ἐξ ἐμοῦ,
ἐχθρὰ δὲ τῷ θανόντι προσκείσῃ δίκῃ.
Ἀλλ’ ἔα με καὶ τὴν ἐξ ἐμοῦ δυσβουλίαν
παθεῖν τὸ δεινὸν τοῦτο· πείσομαι γὰρ οὐ
τοσοῦτον οὐδὲν ὥστε μὴ οὐ καλῶς θανεῖν.
ΙΣ.Ἀλλ’, εἰ δοκεῖ σοι, στεῖχε· τοῦτο δ’ ἴσθ’ ὅτι
ἄνους μὲν ἔρχῃ, τοῖς φίλοις δ’ ὀρθῶς φίλη.
ΧΟΡΟΣ

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

Ἀκτὶς ἀελίου, τὸ κάλ-Str. 1.
λιστον ἑπταπύλῳ φανὲν
Θήβᾳ τῶν πρότερον φάος,
ἐφάνθης ποτ’, ὦ χρυσέας
ἁμέρας βλέφαρον, Διρκαί-
ων ὑπὲρ ῥεέθρων μολοῦσα,
τὸν λεύκασπιν Ἀπιόθεν
φῶτα, βάντα πανσαγίᾳ
φυγάδα πρόδρομον, ὀξυτέρῳ
κινήσασα χαλινῷ.
Ὃν ἐφ’ ἡμετέρᾳ γῇ Πολυνείκης
ἀρθεὶς νεικέων ἐξ ἀμφιλόγων
〈ἤγαγεν ἐχθρόν· ὁ δ’〉 ὀξέα κλάζων
αἰετὸς εἰς γῆν ὣς ὑπερέπτη,
λευκῆς χιόνος πτέρυγι στεγανός,
πολλῶν μεθ’ ὅπλων
ξύν θ’ ἱπποκόμοις κορύθεσσιν.
Στὰς δ’ ὑπὲρ μελάθρων φονώ-Ant. 1.
σαισιν ἀμφιχανὼν κύκλῳ
λόγχαις ἑπτάπυλον στόμα,
ἔβα πρίν ποθ’ ἁμετέρων
αἱμάτων γένυσιν πλησθῆ-
ναί 〈τε〉 καὶ στεφάνωμα πύργων
πευκάενθ’ Ἥφαιστον ἑλεῖν.
Τοῖος ἀμφὶ νῶτ’ ἐτάθη
πάταγος Ἄρεος, ἀντιπάλου
δυσχείρωμα δράκοντος.
Ζεὺς γὰρ μεγάλης γλώσσης κόμπους
ὑπερεχθαίρει, καί σφας ἐσιδὼν
πολλῷ ῥεύματι προσνισσομένους,
χρυσοῦ καναχῆς ὑπεροπλίαις,
παλτῷ ῥιπτεῖ πυρὶ βαλβίδων
ἐπ’ ἄκρων ἤδη
νίκην ὁρμῶντ’ ἀλαλάξαι.
Ἀντιτύπᾳ δ’ ἐπὶ γᾷ πέσε τανταλωθεὶςStr. 2.
πυρφόρος ὃς τότε μαινομένᾳ ξὺν ὁρμᾷ
βακχεύων ἐπέπνει
ῥιπαῖς ἐχθίστων ἀνέμων.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

Εἶχε δ’ ἄλλᾳ τὰ μέν,
ἄλλα δ’ ἐπ’ ἄλλοις ἐπενώμα στυφελί-
ζων μέγας Ἄρης δεξιόσειρος.
Ἑπτὰ λοχαγοὶ γὰρ ἐφ’ ἑπτὰ πύλαις
ταχθέντες ἴσοι πρὸς ἴσους ἔλιπον
Ζηνὶ Τροπαίῳ πάγχαλκα τέλη,
πλὴν τοῖν στυγεροῖν, ὣ πατρὸς ἑνὸς
μητρός τε μιᾶς φύντε καθ’ αὑτοῖν
δικρατεῖς λόγχας στήσαντ’ ἔχετον
κοινοῦ θανάτου μέρος ἄμφω.
Ἀλλὰ γὰρ ἁ μεγαλώνυμος ἦλθε ΝίκαAnt. 2.
τᾷ πολυαρμάτῳ ἀντιχαρεῖσα Θήβᾳ,
ἐκ μὲν δὴ πολέμων
τῶν νῦν θέσθαι λησμοσύναν·
θεῶν δὲ ναοὺς χοροῖς
παννυχίοις πάτας ἐπέλθωμεν, ὁ Θή-
βας δ’ ἐλελίχθων Βάκχιος ἄρχοι.
Ἀλλ’, ὅδε γὰρ δὴ βασιλεὺς χώρας,
Κρέων ὁ Μενοικέως 〈ταγὸσ〉 νεοχμὸς
νεαραῖσι θεῶν ἐπὶ συντυχίαις
χωρεῖ, τίνα δὴ μῆτιν ἐρέσσων,
ὅτι σύγκλητον τήνδε γερόντων
προὔθετο λέσχην,
κοινῷ κηρύγματι πέμψας.
ΚΡΕΩΝ
Ἄνδρες, τὰ μὲν δὴ πόλεος ἀσφαλῶς θεοὶ
πολλῷ σάλῳ σείσαντες ὤρθωσαν πάλιν·
ὑμᾶς δ’ ἐγὼ πομποῖσιν ἐκ πάντων δίχα
ἔστειλ’ ἱκέσθαι, τοῦτο μὲν τὰ Λαΐου
σέβοντας εἰδὼς εὖ θρόνων ἀεὶ κράτη,
τοῦτ’ αὖθις, ἡνίκ’ Οἰδίπους ὤρθου πόλιν
κἀπεὶ διώλετ’, ἀμφὶ τοὺς κείνων ἔτι
παῖδας μένοντας ἐμπέδοις φρονήμασιν.
Ὅτ’ οὖν ἐκεῖνοι πρὸς διπλῆς μοίρας μίαν
καθ’ ἡμέραν ὤλοντο παίσαντές τε καὶ
πληγέντες αὐτόχειρι σὺν μιάσματι,
ἐγὼ κράτη δὴ πάντα καὶ θρόνους ἔχω
γένους κατ’ ἀγχιστεῖα τῶν ὀλωλότων.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

Ἀμήχανον δὲ παντὸς ἀνδρὸς ἐκμαθεῖν
ψυχήν τε καὶ φρόνημα καὶ γνώμην, πρὶν ἂν
ἀρχαῖς τε καὶ νόμοισιν ἐντριβὴς φανῇ.
Ἐμοὶ γὰρ ὅστις πᾶσαν εὐθύνων πόλιν
μὴ τῶν ἀρίστων ἅπτεται βουλευμάτων,
ἀλλ᾽ ἐκ φόβου του γλῶσσαν ἐγκλῄσας ἔχει,
κάκιστος εἶναι νῦν τε καὶ πάλαι δοκεῖ·
καὶ μείζον᾽ ὅστις ἀντὶ τῆς αὑτοῦ πάτρας
φίλον νομίζει, τοῦτον οὐδαμοῦ λέγω.
Ἐγὼ γάρ, ἴστω Ζεὺς ὁ πάνθ᾽ ὁρῶν ἀεί,
οὔτ᾽ ἂν σιωπήσαιμι τὴν ἄτην ὁρῶν
στείχουσαν ἀστοῖς ἀντὶ τῆς σωτηρίας,
οὔτ᾽ ἂν φίλον ποτ᾽ ἄνδρα δυσμενῆ χθονὸς
θείμην ἐμαυτῷ, τοῦτο γιγνώσκων ὅτι
ἥδ᾽ ἐστὶν ἡ σῴζουσα καὶ ταύτης ἔπι
πλέοντες ὀρθῆς τοὺς φίλους ποιούμεθα·
τοιοῖσδ᾽ ἐγὼ νόμοισι τήνδ᾽ αὔξω πόλιν.
Καὶ νῦν ἀδελφὰ τῶνδε κηρύξας ἔχω
ἀστοῖσι παίδων τῶν ἀπ᾽ Οἰδίπου πέρι·
Ἐτεοκλέα μέν, ὃς πόλεως ὑπερμαχῶν
ὄλωλε τῆσδε, πάντ᾽ ἀριστεύσας δορί,
τάφῳ τε κρύψαι καὶ τὰ πάντ᾽ ἀφαγνίσαι
ἃ τοῖς ἀρίστοις ἔρχεται κάτω νεκροῖς·
τὸν δ᾽ αὖ ξύναιμον τοῦδε, Πολυνείκην λέγω,
ὃς γῆν πατρῴαν καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς
φυγὰς κατελθὼν ἠθέλησε μὲν πυρὶ
πρῆσαι κατάκρας, ἠθέλησε δ᾽ αἵματος
κοινοῦ πάσασθαι, τοὺς δὲ δουλώσας ἄγειν,
τοῦτον πόλει τῇδ᾽ ἐκκεκήρυκται τάφῳ
μήτε κτερίζειν μήτε κωκῦσαί τινα,
ἐᾶν δ᾽ ἄθαπτον καὶ πρὸς οἰωνῶν δέμας
καὶ πρὸς κυνῶν ἐδεστὸν αἰκισθέν τ᾽ ἰδεῖν.
Τοιόνδ᾽ ἐμὸν φρόνημα, κοὔποτ᾽ ἔκ γ᾽ ἐμοῦ
τιμὴν προέξους᾽ οἱ κακοὶ τῶν ἐνδίκων.
Ἀλλ᾽ ὅστις εὔνους τῇδε τῇ πόλει, θανὼν
καὶ ζῶν ὁμοίως ἐξ ἐμοῦ τιμήσεται.
ΧΟ.Σοὶ ταῦτ᾽ ἀρέσκει, παῖ Μενοικέως, 〈παθεῖν〉,
τὸν τῇδε δύσνουν καὶ τὸν εὐμενῆ πόλει·

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

νόμῳ δὲ χρῆσθαι παντί πού γ’ ἔνεστί σοι
καὶ τῶν θανόντων χὠπόσοι ζῶμεν πέρι.
ΚΡ.Ὡς ἂν σκοποὶ νῦν ἦτε τῶν εἰρημένων—
ΧΟ.Νεωτέρῳ τῳ τοῦτο βαστάζειν πρόθες.
ΚΡ.Ἀλλ’ εἴς’ ἑτοῖμοι τοῦ νεκροῦ γ’ ἐπίσκοποι.
ΧΟ.Τί δῆτ’ ἂν ἄλλο τοὐτ’ ἐπεντέλλοις ἔτι;
ΚΡ.Τὸ μὴ ’πιχωρεῖν τοῖς ἀπιστοῦσιν τάδε.
ΧΟ.Οὐκ ἔστιν οὕτω μῶρος ὃς θανεῖν ἐρᾷ.
ΚΡ.Καὶ μὴν ὁ μισθός γ’ οὗτος· ἀλλ’ ὑπ’ ἐλπίδων
ἄνδρας τὸ κέρδος πολλάκις διώλεσεν.
ΦΥΛΑΞ
Ἄναξ, ἐρῶ μὲν οὐχ ὅπως τάχους ὕπο
δύσπνους ἱκάνω κοῦφον ἐξάρας πόδα.
Πολλὰς γὰρ ἔσχον φροντίδων ἐπιστάσεις,
ὁδοῖς κυκλῶν ἐμαυτὸν εἰς ἀναστροφήν·
ψυχὴ γὰρ ηὔδα πολλά μοι μυθουμένη·
«Τάλας, τί χωρεῖς οἷ μολὼν δώσεις δίκην;
τλήμων, μενεῖς αὖ; κεἰ τάδ’ εἴσεται Κρέων
ἄλλου παρ’ ἀνδρός, πῶς σὺ δῆτ’ οὐκ ἀλγυνῇ;»
Τοιαῦθ’ ἑλίσσων ἤνυτον σχολῇ ταχύς,
χοὕτως ὁδὸς βραχεῖα γίγνεται μακρά.
Τέλος γε μέντοι δεῦρ’ ἐνίκησεν μολεῖν
σοί, κεἰ τὸ μηδὲν ἐξερῶ, —φράσω δ’ ὅμως.
Τῆς ἐλπίδος γὰρ ἔρχομαι δεδραγμένος,
τὸ μὴ παθεῖν ἂν ἄλλο πλὴν τὸ μόρσιμον.
ΚΡ.Τί δ’ ἐστὶν ἀνθ’ οὗ τήνδ’ ἔχεις ἀθυμίαν;
ΦΥ.Φράσαι θέλω σοι πρῶτα τἀμαυτοῦ· τὸ γὰρ
πρᾶγμ’ οὔτ’ ἔδρας’ οὔτ’ εἶδον ὅστις ἦν ὁ δρῶν,
οὐδ’ ἂν δικαίως ἐς κακὸν πέσοιμί τι.
ΚΡ.Εὖ γε στοχάζῃ κἀποφράγνυσαι κύκλῳ
τὸ πρᾶγμα· δηλοῖς δ’ ὥς τι σημαίνων νέον.
ΦΥ.Τὰ δεινὰ γάρ τοι προστίθης’ ὄκνον πολύν.
ΚΡ.Οὔκουν ἐρεῖς ποτ’, εἶτ’ ἀπαλλαχθεὶς ἄπει;
ΦΥ.Καὶ δὴ λέγω σοι· τὸν νεκρόν τις ἀρτίως
θάψας βέβηκε κἀπὶ χρωτὶ διψίαν
κόνιν παλύνας κἀφαγιστεύσας ἃ χρή.
ΚΡ.Τί φῄς; τίς ἀνδρῶν ἦν ὁ τολμήσας τάδε;
ΦΥ.Οὐκ οἶδ’· ἐκεῖ γὰρ οὔτε του γενῇδος ἦν

πλῆγμ’, οὐ δικέλλης ἐκβολή· στύφλος δὲ γῆ
καὶ χέρσος, ἀρρὼξ οὐδ’ ἐπημαξευμένη
τροχοῖσιν, ἀλλ’ ἄσημος οὑργάτης τις ἦν.
Ὅπως δ’ ὁ πρῶτος ἡμὶν ἡμεροσκόπος
δείκνυσι, πᾶσι θαῦμα δυσχερὲς παρῆν·
ὁ μὲν γὰρ ἠφάνιστο, τυμβήρης μὲν οὔ,
λεπτὴ δ’ ἄγος φεύγοντος ὣς ἐπῆν κόνις.
Σημεῖα δ’ οὔτε θηρὸς οὔτε του κυνῶν
ἐλθόντος, οὐ σπάσαντος, ἐξεφαίνετο.
Λόγοι δ’ ἐν ἀλλήλοισιν ἐρρόθουν κακοί,
φύλαξ ἐλέγχων φύλακα, κἂν ἐγίγνετο
πληγὴ τελευτῶς’, οὐδ’ ὁ κωλύσων παρῆν.
Εἷς γάρ τις ἦν ἕκαστος οὑξειργασμένος,
κοὐδεὶς ἐναργής, ἀλλ’ ἔφευγε μὴ εἰδέναι.
Ἦμεν δ’ ἑτοῖμοι καὶ μύδρους αἴρειν χεροῖν,
καὶ πῦρ διέρπειν, καὶ θεοὺς ὁρκωμοτεῖν
τὸ μήτε δρᾶσαι μήτε τῳ ξυνειδέναι
τὸ πρᾶγμα βουλεύσαντι μήτ’ εἰργασμένῳ.
Τέλος δ’ ὅτ’ οὐδὲν ἦν ἐρευνῶσιν πλέον,
λέγει τις εἷς ὃς πάντας ἐς πέδον κάρα
νεῦσαι φόβῳ προὔτρεψεν· οὐ γὰρ εἴχομεν
οὔτ’ ἀντιφωνεῖν οὔθ’ ὅπως δρῶντες καλῶς
πράξαιμεν. Ἦν δ’ ὁ μῦθος ὡς ἀνοιστέον
σοὶ τοὔργον εἴη τοῦτο κοὐχὶ κρυπτέον.
Καὶ ταῦτ’ ἐνίκα, κἀμὲ τὸν δυσδαίμονα
πάλος καθαιρεῖ τοῦτο τἀγαθὸν λαβεῖν.
Πάρειμι δ’ ἄκων οὐχ ἑκοῦσιν, οἶδ’ ὅτι·
στέργει γὰρ οὐδεὶς ἄγγελον κακῶν ἐπῶν.
ΧΟ.Ἄναξ, ἐμοί τοι μή τι καὶ θεήλατον
τοὔργον τόδ’ ἡ ξύννοια βουλεύει πάλαι.
ΚΡ.Παῦσαι, πρὶν ὀργῆς κἀμὲ μεστῶσαι λέγων,
μὴ ’φευρεθῇς ἄνους τε καὶ γέρων ἅμα.
Λέγεις γὰρ οὐκ ἀνεκτά, δαίμονας λέγων
πρόνοιαν ἴσχειν τοῦδε τοῦ νεκροῦ πέρι.
Πότερον ὑπερτιμῶντες ὡς εὐεργέτην
ἔκρυπτον αὐτόν, ὅστις ἀμφικίονας
ναοὺς πυρώσων ἦλθε κἀναθήματα
καὶ γῆν ἐκείνων καὶ νόμους διασκεδῶν;

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ἢ τοὺς κακοὺς τιμῶντας εἰσορᾷς θεούς;
Οὐκ ἔστιν· ἀλλὰ ταῦτα καὶ πάλαι πόλεως
ἄνδρες μόλις φέροντες ἐρρόθουν ἐμοί,
κρυφῇ κάρα σείοντες, οὐδ’ ὑπὸ ζυγῷ
λόφον δικαίως εἶχον, ὡς στέργειν ἐμέ.
Ἐκ τῶνδε τούτους ἐξεπίσταμαι καλῶς
παρηγμένους μισθοῖσιν εἰργάσθαι τάδε.
Οὐδὲν γὰρ ἀνθρώποισιν οἷον ἄργυρος
κακὸν νόμισμ’ ἔβλαστε· τοῦτο καὶ πόλεις
πορθεῖ, τόδ’ ἄνδρας ἐξανίστησιν δόμων,
τόδ’ ἐκδιδάσκει καὶ παραλλάσσει φρένας
χρηστὰς πρὸς αἰσχρὰ πράγμαθ’ ἵστασθαι βροτῶν
πανουργίας δ’ ἔδειξεν ἀνθρώποις ἔχειν
καὶ παντὸς ἔργου δυσσέβειαν εἰδέναι.
Ὅσοι δὲ μισθαρνοῦντες ἤνυσαν τάδε,
χρόνῳ ποτ’ ἐξέπραξαν ὡς δοῦναι δίκην.
Ἀλλ’, εἴπερ ἴσχει Ζεὺς ἔτ’ ἐξ ἐμοῦ σέβας,
εὖ τοῦτ’ ἐπίστας’, ὅρκιος δέ σοι λέγω,
εἰ μὴ τὸν αὐτόχειρα τοῦδε τοῦ τάφου
εὑρόντες ἐκφανεῖτ’ ἐς ὀφθαλμοὺς ἐμούς,
οὐχ ὑμὶν Ἅιδης μοῦνος ἀρκέσει, πρὶν ἂν
ζῶντες κρεμαστοὶ τήνδε δηλώσηθ’ ὕβριν,
ἵν’ εἰδότες τὸ κέρδος ἔνθεν οἰστέον
τὸ λοιπὸν ἁρπάζητε καὶ μάθηθ’ ὅτι
οὐκ ἐξ ἅπαντος δεῖ τὸ κερδαίνειν φιλεῖν.
Ἐκ τῶν γὰρ αἰσχρῶν λημμάτων τοὺς πλείονας
ἀτωμένους ἴδοις ἂν ἢ σεσωσμένους.
ΦΥ.Εἰπεῖν δὲ δώσεις, ἢ στραφεὶς οὕτως ἴω;
ΚΡ.Οὐκ οἶσθα καὶ νῦν ὡς ἀνιαρῶς λέγεις;
ΦΥ.Ἐν τοῖσιν ὠσὶν ἢ ’πὶ τῇ ψυχῇ δάκνῃ;
ΚΡ.Τί δὲ ῥυθμίζεις τὴν ἐμὴν λύπην ὅπου;
ΦΥ.Ὁ δρῶν ς’ ἀνιᾷ τὰς φρένας, τὰ δ’ ὦτ’ ἐγώ.
ΚΡ.Οἴμ’, ὡς λάλημα δῆλον ἐκπεφυκὸς εἶ.
ΦΥ.Οὔκουν τό γ’ ἔργον τοῦτο ποιήσας ποτέ.
ΚΡ.Καὶ ταῦτ’ ἐπ’ ἀργύρῳ γε τὴν ψυχὴν προδούς.
ΦΥ.Φεῦ·
ἦ δεινὸν ᾧ δοκεῖ γε καὶ ψευδῆ δοκεῖν.
ΚΡ.Κόμψευέ νυν τὴν δόξαν· εἰ δὲ ταῦτα μὴ

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

φανεῖτέ μοι τοὺς δρῶντας, ἐξερεῖθ’ ὅτι
325.2 τὰ δειλὰ κέρδη πημονὰς ἐργάζεται.
325.3 ΦΥ.Ἀλλ’ εὑρεθείη μὲν μάλιστ’· ἐὰν δέ τοι
325.4 ληφθῇ τε καὶ μή, τοῦτο γὰρ τύχη κρινεῖ,
325.5 οὐκ ἔσθ’ ὅπως ὄψει σὺ δεῦρ’ ἐλθόντα με.
330.1 Καὶ νῦν γὰρ ἐκτὸς ἐλπίδος γνώμης τ’ ἐμῆς
330.2 σωθεὶς ὀφείλω τοῖς θεοῖς πολλὴν χάριν.
331.1 ΧΟ.Πολλὰ τὰ δεινὰ κοὐδὲν ἀν-Str. 1.
331.2 θρώπου δεινότερον πέλει·
331.3 τοῦτο καὶ πολιοῦ πέραν
335 πόντου χειμερίῳ νότῳ
unit_87.1 χωρεῖ, περιβρυχίοισιν
unit_87.2 περῶν ὑπ’ οἴδμασιν, θεῶν
unit_87.3 τε τὰν ὑπερτάταν, Γᾶν
unit_87.4 ἄφθιτον, ἀκαμάταν, ἀποτρύεται,
340.1 ἰλλομένων ἀρότρων ἔτος εἰς ἔτος,
340.2 ἱππείῳ γένει πολεύων.
341.1 Κουφονόων τε φῦλον ὀρ-Ant. 1.
341.2 νίθων ἀμφιβαλὼν ἄγει,
341.3 καὶ θηρῶν ἀγρίων ἔθνη
345.1 πόντου τ’ εἰναλίαν φύσιν
345.2 σπείραισι δικτυοκλώστοις
348.1 περιφραδὴς ἀνήρ· κρατεῖ
348.2 δὲ μηχαναῖς ἀγραύλου
unit_92.1 θηρὸς ὀρεσσιβάτα, λασιαύχενά θ’
unit_92.2 ἵππον 〈ὑπ〉 ἄξεται ἀμφίλοφον ζυγὸν
unit_92.3 οὔρειόν τ’ ἀκμῆτα ταῦρον.
352.1 Καὶ φθέγμα καὶ ἀνεμόενStr. 2.
352.2 φρόνημα καὶ ἀστυνόμους
355.1 ὀργὰς ἐδιδάξατο, καὶ δυσαύλων
355.2 πάγων 〈ἐν〉 αἴθρεια καὶ
355.3 δύσομβρα φεύγειν βέλη
360 παντοπόρος· ἄπορος ἐπ’ οὐδὲν ἔρχεται
unit_96.1 τὸ μέλλον· Ἅιδα μόνον
unit_96.2 φεῦξιν οὐκ ἐπάξεται, νό-
unit_96.3 σων δ’ ἀμηχάνων φυγὰς
363 ξυμπέφρασται.
363 Σοφόν τι τὸ μηχανόενAnt. 2.
365.1

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

τέχνας ὑπὲρ ἐλπίδ’ ἔχων,
365.2 τοτὲ μὲν κακόν, ἄλλοτ’ ἐπ’ ἐσθλὸν ἕρπει,
365.3 νόμους παρείρων χθονὸς
365.4 θεῶν τ’ ἔνορκον δίκαν
370.1 ὑψίπολις· ἄπολις ὅτῳ τὸ μὴ καλὸν
370.2 ξύνεστι τόλμας χάριν·
370.3 μήτ’ ἐμοὶ παρέστιος γέ-
370.4 νοιτο μήτ’ ἴσον φρονῶν
375.1 ὃς τάδ’ ἔρδοι.
375.2 Ἐς δαιμόνιον τέρας ἀμφινοῶ
375.3 τόδε· πῶς εἰδὼς ἀντιλογήσω
375.4 τήνδ’ οὐκ εἶναι παῖδ’ Ἀντιγόνην;
375.5 Ὦ δύστηνος καὶ δυστήνου
380.1 πατρὸς Οἰδιπόδα,
380.2 τί ποτ’; οὐ δή που σέ γ’ ἀπιστοῦσαν
380.3 τοῖς βασιλείοισ〈ιν〉 ἄγουσι νόμοις
380.4 καὶ ἐν ἀφροσύνῃ καθελόντες;
383 ΦΥ.Ἥδ’ ἔστ’ ἐκείνη τοὔργον ἡ ’ξειργασμένη·
385.1 τήνδ’ εἵλομεν θάπτουσαν· ἀλλὰ ποῦ Κρέων;
385.2 ΧΟ.Ὅδ’ ἐκ δόμων ἄψορρος εἰς δέον περᾷ.
unit_105.1 ΚΡ.Τί δ’ ἔστι; ποίᾳ ξύμμετρος προὔβην τύχῃ;
unit_105.2 ΦΥ.Ἄναξ, βροτοῖσιν οὐδέν ἐστ’ ἀπώμοτον·
unit_105.3 ψεύδει γὰρ ἡ ’πίνοια τὴν γνώμην· ἐπεὶ
390.1 σχολῇ ποθ’ ἥξειν δεῦρ’ ἂν ἐξηύχουν ἐγὼ
390.2 ταῖς σαῖς ἀπειλαῖς αἷς ἐχειμάσθην τότε.
390.3 Ἀλλ’, ἡ γὰρ ἐκτὸς καὶ παρ’ ἐλπίδας χαρὰ
390.4 ἔοικεν ἄλλῃ μῆκος οὐδὲν ἡδονῇ,
390.5 ἥκω, δι’ ὅρκων καίπερ ὢν ἀπώμοτος,
395.1 κόρην ἄγων τήνδ’, ἣ καθευρέθη τάφον
395.2 κοσμοῦσα. Κλῆρος ἐνθάδ’ οὐκ ἐπάλλετο,
395.3 ἀλλ’ ἔστ’ ἐμὸν θοὔρμαιον, οὐκ ἄλλου, τόδε.
395.4 Καὶ νῦν, ἄναξ, τήνδ’ αὐτὸς ὡς θέλεις λαβὼν
395.5 καὶ κρῖνε κἀξέλεγχ’· ἐγὼ δ’ ἐλεύθερος
unit_108.1 δίκαιός εἰμι τῶνδ’ ἀπηλλάχθαι κακῶν.
unit_108.2 ΚΡ.Ἄγεις δὲ τήνδε τῷ τρόπῳ πόθεν λαβών;
unit_108.3 ΦΥ.Αὕτη τὸν ἄνδρ’ ἔθαπτε· πάντ’ ἐπίστασαι.
unit_108.4 ΚΡ.Ἦ καὶ ξυνίης καὶ λέγεις ὀρθῶς ἃ φῄς;
unit_108.5 ΦΥ.Ταύτην γ’ ἰδὼν θάπτουσαν ὃν σὺ τὸν νεκρὸν
405.1

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ἀπεῖπας. Ἆρ’ ἔνδηλα καὶ σαφῆ λέγω;
ΚΡ.Καὶ πῶς ὁρᾶται κἀπίληπτος ᾑρέθη;
ΦΥ.Τοιοῦτον ἦν τὸ πρᾶγμ’· ὅπως γὰρ ἥκομεν
πρὸς σοῦ τὰ δείν’ ἐκεῖν’ ἐπηπειλημένοι,
πᾶσαν κόνιν σήραντες ἣ κατεῖχε τὸν
νέκυν, μυδῶν τε σῶμα γυμνώσαντες εὖ,
καθήμεθ’ ἄκρων ἐκ πάγων ὑπήνεμοι,
ὀσμὴν ἀπ’ αὐτοῦ μὴ βάλῃ πεφευγότες,
ἐγερτὶ κινῶν ἄνδρ’ ἀνὴρ ἐπιρρόθοις
κακοῖσιν, εἴ τις τοῦδ’ ἀφειδήσοι πόνου.
Χρόνον τάδ’ ἦν τοσοῦτον, ἔστ’ ἐν αἰθέρι
μέσῳ κατέστη λαμπρὸς ἡλίου κύκλος
καὶ καῦμ’ ἔθαλπε· καὶ τότ’ ἐξαίφνης χθονὸς
τυφὼς ἀείρας σκηπτόν, οὐράνιον ἄχος,
πίμπλησι πεδίον πᾶσαν αἰκίζων φόβην
ὕλης πεδιάδος, ἐν δ’ ἐμεστώθη μέγας
αἰθήρ· μύσαντες δ’ εἴχομεν θείαν νόσον.
Καὶ τοῦδ’ ἀπαλλαγέντος ἐν χρόνῳ μακρῷ,
ἡ παῖς ὁρᾶται κἀνακωκύει πικρᾶς
ὄρνιθος ὀξὺν φθόγγον, ὡς ὅταν κενῆς
εὐνῆς νεοσσῶν ὀρφανὸν βλέψῃ λέχος·
οὕτω δὲ χαὔτη, ψιλὸν ὡς ὁρᾷ νέκυν,
γόοισιν ἐξῴμωξεν, ἐκ δ’ ἀρὰς κακὰς
ἠρᾶτο τοῖσι τοὔργον ἐξειργασμένοις.
Καὶ χερσὶν εὐθὺς διψίαν φέρει κόνιν,
ἔκ τ’ εὐκροτήτου χαλκέας ἄρδην πρόχου
χοαῖσι τρισπόνδοισι τὸν νέκυν στέφει.
Χἠμεῖς ἰδόντες ἱέμεσθα, σὺν δέ νιν
θηρώμεθ’ εὐθὺς οὐδὲν ἐκπεπληγμένην,
καὶ τάς τε πρόσθεν τάς τε νῦν ἠλέγχομεν
πράξεις· ἄπαρνος δ’ οὐδενὸς καθίστατο,
ἅμ’ ἡδέως ἔμοιγε κἀλγεινῶς ἅμα.
Τὸ μὲν γὰρ αὐτὸν ἐκ κακῶν πεφευγέναι
ἥδιστον, ἐς κακὸν δὲ τοὺς φίλους ἄγειν
ἀλγεινόν· ἀλλὰ πάντα ταῦθ’ ἥσσω λαβεῖν
ἐμοὶ πέφυκεν τῆς ἐμῆς σωτηρίας.
ΚΡ.Σὲ δή, σὲ τὴν νεύουσαν εἰς πέδον κάρα,
φῄς, ἢ καταρνῇ μὴ δεδρακέναι τάδε;

unit_117.1

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ΑΝ.Καὶ φημὶ δρᾶσαι κοὐκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μή.
ΚΡ.Σὺ μὲν κομίζοις ἂν σεαυτὸν ᾗ θέλεις
ἔξω βαρείας αἰτίας ἐλεύθερον·
σὺ δ’ εἰπέ μοι μὴ μῆκος, ἀλλὰ συντόμως,
ᾔδησθα κηρυχθέντα μὴ πράσσειν τάδε;
ΑΝ.Ἤιδη· τί δ’ οὐκ ἔμελλον; ἐμφανῆ γὰρ ἦν.
ΚΡ.Καὶ δῆτ’ ἐτόλμας τούσδ’ ὑπερβαίνειν νόμους;
ΑΝ.Οὐ γάρ τί μοι Ζεὺς ἦν ὁ κηρύξας τάδε,
οὐδ’ ἡ ξύνοικος τῶν κάτω θεῶν Δίκη·
οὐ τούσδ’ ἐν ἀνθρώποισιν ὥρισαν νόμους·
οὐδὲ σθένειν τοσοῦτον ᾠόμην τὰ σὰ
κηρύγμαθ’ ὥστ’ ἄγραπτα κἀσφαλῆ θεῶν
νόμιμα δύνασθαι θνητὸν ὄνθ’ ὑπερδραμεῖν.
Οὐ γάρ τι νῦν γε κἀχθές, ἀλλ’ ἀεί ποτε
ζῇ ταῦτα, κοὐδεὶς οἶδεν ἐξ ὅτου ’φάνη.
Τούτων ἐγὼ οὐκ ἔμελλον, ἀνδρὸς οὐδενὸς
φρόνημα δείσας’, ἐν θεοῖσι τὴν δίκην
δώσειν· θανουμένη γὰρ ἐξῄδη—τί δ’ οὔ; —
κεἰ μὴ σὺ προὐκήρυξας. Εἰ δὲ τοῦ χρόνου
πρόσθεν θανοῦμαι, κέρδος αὔτ’ ἐγὼ λέγω·
ὅστις γὰρ ἐν πολλοῖσιν ὡς ἐγὼ κακοῖς
ζῇ, πῶς ὅδ’ οὐχὶ κατθανὼν κέρδος φέρει;
Οὕτως ἔμοιγε τοῦδε τοῦ μόρου τυχεῖν
παρ’ οὐδὲν ἄλγος· ἀλλ’ ἄν, εἰ τὸν ἐξ ἐμῆς
μητρὸς θανόντ’ ἄθαπτον ἠνσχόμην νέκυν,
κείνοις ἂν ἤλγουν· τοῖσδε δ’ οὐκ ἀλγύνομαι.
Σοὶ δ’ εἰ δοκῶ νῦν μῶρα δρῶσα τυγχάνειν,
σχεδόν τι μώρῳ μωρίαν ὀφλισκάνω.
ΧΟ.Δηλοῖ τὸ γέννημ’ ὠμὸν ἐξ ὠμοῦ πατρὸς
τῆς παιδός· εἴκειν δ’ οὐκ ἐπίσταται κακοῖς.
ΚΡ.Ἀλλ’ ἴσθι τοι τὰ σκλήρ’ ἄγαν φρονήματα
πίπτειν μάλιστα, καὶ τὸν ἐγκρατέστατον
σίδηρον ὀπτὸν ἐκ πυρὸς περισκελῆ
θραυσθέντα καὶ ῥαγέντα πλεῖστ’ ἂν εἰσίδοις.
Σμικρῷ χαλινῷ δ’ οἶδα τοὺς θυμουμένους
ἵππους καταρτυθέντας· οὐ γὰρ ἐκπέλει
φρονεῖν μέγ’ ὅστις δοῦλός ἐστι τῶν πέλας.
Αὕτη δ’ ὑβρίζειν μὲν τότ’ ἐξηπίστατο

νόμους ὑπερβαίνουσα τοὺς προκειμένους·
ὕβρις δ', ἐπεὶ δέδρακεν, ἥδε δευτέρα,
τούτοις ἐπαυχεῖν καὶ δεδρακυῖαν γελᾶν.
Ἦ νῦν ἐγὼ μὲν οὐκ ἀνήρ, αὕτη δ' ἀνήρ,
εἰ ταῦτ' ἀνατὶ τῇδε κείσεται κράτη.
Ἀλλ' εἴτ' ἀδελφῆς εἴθ' ὁμαιμονεστέρα
τοῦ παντὸς ἡμῖν Ζηνὸς Ἑρκείου κυρεῖ,
αὐτή τε χἠ ξύναιμος οὐκ ἀλύξετον
μόρου κακίστου· καὶ γὰρ οὖν κείνην ἴσον
ἐπαιτιῶμαι τοῦδε βουλεῦσαι τάφου.
Καί νιν καλεῖτ'· ἔσω γὰρ εἶδον ἀρτίως
λυσσῶσαν αὐτὴν οὐδ' ἐπήβολον φρενῶν.
Φιλεῖ δ' ὁ θυμὸς πρόσθεν ᾑρῆσθαι κλοπεὺς
τῶν μηδὲν ὀρθῶς ἐν σκότῳ τεχνωμένων.
Μισῶ γε μέντοι χὤταν ἐν κακοῖσί τις
ἁλοὺς ἔπειτα τοῦτο καλλύνειν θέλῃ.
ΑΝ.Θέλεις τι μεῖζον ἢ κατακτεῖναί μ' ἑλών;
ΚΡ.Ἐγὼ μὲν οὐδέν· τοῦτ' ἔχων ἅπαντ' ἔχω.
ΑΝ.Τί δῆτα μέλλεις; ὡς ἐμοὶ τῶν σῶν λόγων
ἀρεστὸν οὐδέν, μηδ' ἀρεσθείη ποτέ·
οὕτω δὲ καὶ σοὶ τἄμ' ἀφανδάνοντ' ἔφυ.
Καίτοι πόθεν κλέος γ' ἂν εὐκλεέστερον
κατέσχον ἢ τὸν αὐτάδελφον ἐν τάφῳ
τιθεῖσα; τούτοις τοῦτο πᾶσιν ἁνδάνειν
λέγοιτ' ἄν, εἰ μὴ γλῶσσαν ἐγκλῄσοι φόβος.
Ἀλλ' ἡ τυραννὶς πολλά τ' ἄλλ' εὐδαιμονεῖ
κἄξεστιν αὐτῇ δρᾶν λέγειν θ' ἃ βούλεται.
ΚΡ.Σὺ τοῦτο μούνη τῶνδε Καδμείων ὁρᾷς.
ΑΝ.Ὁρῶσι χοὗτοι· σοὶ δ' ὑπίλλουσι στόμα.
ΚΡ.Σὺ δ' οὐκ ἐπαιδῇ, τῶνδε χωρὶς εἰ φρονεῖς;
ΑΝ.Οὐδὲν γὰρ αἰσχρὸν τοὺς ὁμοσπλάγχνους σέβειν.
ΚΡ.Οὔκουν ὅμαιμος χὠ καταντίον θανών;
ΑΝ.Ὅμαιμος ἐκ μιᾶς τε καὶ ταὐτοῦ πατρός.
ΚΡ.Πῶς δῆτ' ἐκείνῳ δυσσεβῆ τιμᾷς χάριν;
ΑΝ.Οὐ μαρτυρήσει ταῦθ' ὁ κατθανὼν νέκυς.
ΚΡ.Εἴ τοί σφε τιμᾷς ἐξ ἴσου τῷ δυσσεβεῖ.
ΑΝ.Οὐ γάρ τι δοῦλος. ἀλλ' ἀδελφὸς ὤλετο.
ΚΡ.Πορθῶν δὲ τήνδε γῆν· ὁ δ' ἀντιστὰς ὕπερ.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ΑΝ.Ὅμως ὅ γ’ Ἅιδης τοὺς νόμους τούτους ποθεῖ.
ΚΡ.Ἀλλ’ οὐχ ὁ χρηστὸς τῷ κακῷ λαχεῖν ἴσος.
ΑΝ.Τίς οἶδεν εἰ κάτω ’στὶν εὐαγῆ τάδε;
ΚΡ.Οὔτοι ποθ’ οὑχθρός, οὐδ’ ὅταν θάνῃ, φίλος.
ΑΝ.Οὔτοι συνέχθειν, ἀλλὰ συμφιλεῖν ἔφυν.
ΚΡ.Κάτω νυν ἐλθοῦς’, εἰ φιλητέον, φίλει
κείνους· ἐμοῦ δὲ ζῶντος οὐκ ἄρξει γυνή.
ΧΟ.Καὶ μὴν πρὸ πυλῶν ἥδ’ Ἰσμήνη,
φιλάδελφα κάτω δάκρυ’ εἰβομένη·
νεφέλη δ’ ὀφρύων ὕπερ αἱματόεν
ῥέθος αἰσχύνει,
τέγγους’ εὐῶπα παρειάν.
ΚΡ.Σὺ δ’, ἣ κατ’ οἴκους ὡς ἔχιδν’ ὑφειμένη
λήθουσά μ’ ἐξέπινες, οὐδ’ ἐμάνθανον
τρέφων δύ’ ἄτα κἀπαναστάσεις θρόνων,
φέρ’, εἰπὲ δή μοι, καὶ σὺ τοῦδε τοῦ τάφου
φήσεις μετασχεῖν, ἢ ’ξομῇ τὸ μὴ εἰδέναι;
ΙΣ.Δέδρακα τοὔργον, εἴπερ ἥδ’ ὁμορροθεῖ,
καὶ ξυμμετίσχω καὶ φέρω τῆς αἰτίας.
ΑΝ.Ἀλλ’ οὐκ ἐάσει τοῦτό γ’ ἡ Δίκη ς’, ἐπεὶ
οὔτ’ ἠθέλησας οὔτ’ ἐγὼ ’κοινωσάμην.
ΙΣ.Ἀλλ’ ἐν κακοῖς τοῖς σοῖσιν οὐκ αἰσχύνομαι
ξύμπλουν ἐμαυτὴν τοῦ πάθους ποιουμένη.
ΑΝ.Ὧν τοὔργον Ἅιδης χοἰ κάτω ξυνίστορες·
λόγοις δ’ ἐγὼ φιλοῦσαν οὐ στέργω φίλην.
ΙΣ.Μήτοι, κασιγνήτη, μ’ ἀτιμάσῃς τὸ μὴ οὐ
θανεῖν τε σὺν σοὶ τὸν θανόντα θ’ ἁγνίσαι.
ΑΝ.Μή μοι θάνῃς σὺ κοινά, μηδ’ ἃ μὴ ’θιγες
ποιοῦ σεαυτῆς· ἀρκέσω θνῄσκους’ ἐγώ.
ΙΣ.Καὶ τίς βίος μοι σοῦ λελειμμένῃ φίλος;
ΑΝ.Κρέοντ’ ἐρώτα· τοῦδε γὰρ σὺ κηδεμών.
ΙΣ.Τί ταῦτ’ ἀνιᾷς μ’ οὐδὲν ὠφελουμένη;
ΑΝ.Ἀλγοῦσα μὲν δῆτ’, εἰ γέλωτ’ ἐν σοὶ γελῶ.
ΙΣ.Τί δῆτ’ ἂν ἀλλὰ νῦν ς’ ἔτ’ ὠφελοῖμ’ ἐγώ;
ΑΝ.Σῶσον σεαυτήν· οὐ φθονῶ ς’ ὑπεκφυγεῖν.
ΙΣ.Οἴμοι τάλαινα, κἀμπλάκω τοῦ σοῦ μόρου;
ΑΝ.Σὺ μὲν γὰρ εἵλου ζῆν, ἐγὼ δὲ κατθανεῖν.
ΙΣ.Ἀλλ’ οὐκ ἐπ’ ἀρρήτοις γε τοῖς ἐμοῖς λόγοις.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ΑΝ.Καλῶς σὺ μὲν τοῖς, τοῖς δ’ ἐγὼ ’δόκουν φρονεῖν.
ΙΣ.Καὶ μὴν ἴση νῷν ἐστιν ἡ ’ξαμαρτία.
ΑΝ.Θάρσει· σὺ μὲν ζῇς, ἡ δ’ ἐμὴ ψυχὴ πάλαι
τέθνηκεν, ὥστε τοῖς θανοῦσιν ὠφελεῖν.
ΚΡ.Τὼ παῖδε φημὶ τώδε τὴν μὲν ἀρτίως
ἄνουν πεφάνθαι, τὴν δ’ ἀφ’ οὗ τὰ πρῶτ’ ἔφυ.
ΙΣ.Οὐ γάρ ποτ’, ὦναξ, οὐδ’ ὃς ἂν βλάστῃ μένει
νοῦς τοῖς κακῶς πράσσουσιν, ἀλλ’ ἐξίσταται.
ΚΡ.Σοὶ γοῦν, ὅθ’ εἵλου σὺν κακοῖς πράσσειν κακά.
ΙΣ.Τί γὰρ μόνῃ μοι τῆσδ’ ἄτερ βιώσιμον;
ΚΡ.Ἀλλ’ «ἥδε» μέντοι μὴ λέγ’· οὐ γὰρ ἔστ’ ἔτι.
ΙΣ.Ἀλλὰ κτενεῖς νυμφεῖα τοῦ σαυτοῦ τέκνου;
ΚΡ.Ἀρώσιμοι γὰρ χἀτέρων εἰσὶν γύαι.
ΙΣ.Οὐχ ὥς γ’ ἐκείνῳ τῇδέ τ’ ἦν ἡρμοσμένα.
ΚΡ.Κακὰς ἐγὼ γυναῖκας υἱέσι στυγῶ.
ΙΣ.Ὦ φίλταθ’ Αἵμων, ὥς ς’ ἀτιμάζει πατήρ.
ΚΡ.Ἄγαν γε λυπεῖς καὶ σὺ καὶ τὸ σὸν λέχος.
ΧΟ.Ἦ γὰρ στερήσεις τῆσδε τὸν σαυτοῦ γόνον;
ΚΡ.Ἅιδης ὁ παύσων τούσδε τοὺς γάμους ἐμοί.
ΧΟ.Δεδογμέν’, ὡς ἔοικε, τήνδε κατθανεῖν.
ΚΡ.Καὶ σοί γε κἀμοί. Μὴ τριβὰς ἔτ’, ἀλλά νιν
κομίζετ’ εἴσω, δμῶες· ἐκδέτας δὲ χρὴ
γυναῖκας εἶναι τάσδε μηδ’ ἀνειμένας.
Φεύγουσι γάρ τοι χοἰ θρασεῖς, ὅταν πέλας
ἤδη τὸν ᾅδην εἰσορῶσι τοῦ βίου.
ΧΟ.Εὐδαίμονες οἷσι κακῶν ἄγευστος αἰών·Str. 1.
οἷς γὰρ ἂν σεισθῇ θεόθεν δόμος, ἄτας
οὐδὲν ἐλλείπει γενεᾶς ἐπὶ πλῆθος ἕρπον·
ὅμοιον ὥστε ποντίας
οἶδμα, δυσπνόοις ὅταν
Θρῄσσῃσιν ἔρεβος ὕφαλον ἐπιδράμῃ πνοαῖς,
κυλίνδει βυσσόθεν
κελαινὰν θῖνα καὶ δυσάνεμοι
στόνῳ βρέμουσιν ἀντιπλῆγες ἀκταί.
Ἀρχαῖα τὰ Λαβδακιδᾶν οἴκων ὁρῶμαιAnt. 1.
πήματα φθιμένων ἐπὶ πήμασι πίπτοντ’,
οὐδ’ ἀπαλλάσσει γενεὰν γένος, ἀλλ’ ἐρείπει
θεῶν τις, οὐδ’ ἔχει λύσιν.

Νῦν γὰρ ἐσχάτας ὅπερ
ῥίζας ἐτέτατο φάος ἐν Οἰδίπου δόμοις,
κατ’ αὖ νιν φοινία
θεῶν τῶν νερτέρων ἀμᾷ κόνις,
λόγου τ’ ἄνοια καὶ φρενῶν Ἐρινύς.
Τεάν, Ζεῦ, δύναμιν τίς ἀν-Str. 2.
δρῶν ὑπερβασία κατάσχοι,
τὰν οὔθ’ ὕπνος αἱρεῖ ποθ’ ὁ πάντα κηλῶν,
οὔτ’ ἀκάματοι θεῶν
μῆνες, ἀγήρως δὲ χρόνῳ δυνάστας
κατέχεις Ὀλύμπου
μαρμαρόεσσαν αἴγλαν.
Τό τ’ ἔπειτα καὶ τὸ μέλλον
καὶ τὸ πρὶν ἐπαρκέσει
νόμος ὅδ’· οὐδὲν ἕρπει
θνατῶν βιότῳ πάμπολύ γ’ ἐκτὸς ἄτας.
Ἁ γὰρ δὴ πολύπλαγκτος ἐλ-Ant. 2.
πὶς πολλοῖς μὲν ὄνασις ἀνδρῶν,
πολλοῖς δ’ ἀπάτα κουφονόων ἐρώτων·
εἰδότι δ’ οὐδὲν ἕρπει,
πρὶν πυρὶ θερμῷ πόδα τις προσαύσῃ.
Σοφίᾳ γὰρ ἔκ του
κλεινὸν ἔπος πέφανται·
τὸ κακὸν δοκεῖν ποτ’ ἐσθλὸν
τῷδ’ ἔμμεν, ὅτῳ φρένας
θεὸς ἄγει πρὸς ἄταν·
πράσσει δ’ ὀλιγοστὸν χρόνον ἐκτὸς ἄτας.
Ὅδε μὴν Αἵμων, παίδων τῶν σῶν
νέατον γέννημ’· ἆρ’ ἀχνύμενος
[τῆς μελλογάμου νύμφης]
τάλιδος ἥκει μόρον Ἀντιγόνης,
ἀπάτας λεχέων ὑπεραλγῶν;
ΚΡ.Τάχ’ εἰσόμεσθα μάντεων ὑπέρτερον.
Ὦ παῖ, τελείαν ψῆφον ἆρα μὴ κλύων
τῆς μελλονύμφου πατρὶ λυσσαίνων πάρει;
ἢ σοὶ μὲν ἡμεῖς πανταχῇ δρῶντες φίλοι;
ΑΙΜΩΝ
Πάτερ, σός εἰμι, καὶ σύ μοι γνώμας ἔχων

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

χρηστὰς ἀπορθοῖς, αἷς ἔγωγ’ ἐφέψομαι.
Ἐμοὶ γὰρ οὐδεὶς ἀξιώσεται γάμος
μείζων φέρεσθαι σοῦ καλῶς ἡγουμένου.
ΚΡ.Οὕτω γάρ, ὦ παῖ, χρὴ διὰ στέρνων ἔχειν,
γνώμης πατρῴας πάντ’ ὄπισθεν ἑστάναι·
τούτου γὰρ οὕνεκ’ ἄνδρες εὔχονται γονὰς
κατηκόους φύσαντες ἐν δόμοις ἔχειν,
ὡς καὶ τὸν ἐχθρὸν ἀνταμύνωνται κακοῖς,
καὶ τὸν φίλον τιμῶσιν ἐξ ἴσου πατρί.
Ὅστις δ’ ἀνωφέλητα φιτύει τέκνα,
τί τόνδ’ ἂν εἴποις ἄλλο πλὴν αὑτῷ πόνους
φῦσαι, πολὺν δὲ τοῖσιν ἐχθροῖσιν γέλων;
Μή νύν ποτ’, ὦ παῖ, τὰς φρένας 〈γ’〉 ὑφ’ ἡδονῆς
γυναικὸς οὕνεκ’ ἐκβάλῃς, εἰδὼς ὅτι
ψυχρὸν παραγκάλισμα τοῦτο γίγνεται,
γυνὴ κακὴ ξύνευνος ἐν δόμοις; τί γὰρ
γένοιτ’ ἂν ἕλκος μεῖζον ἢ φίλος κακός;
Ἀλλὰ πτύσας ὡσεί τε δυσμενῆ μέθες
τὴν παῖδ’ ἐν Ἅιδου τήνδε νυμφεύειν τινί.
Ἐπεὶ γὰρ αὐτὴν εἷλον ἐμφανῶς ἐγὼ
πόλεως ἀπιστήσασαν ἐκ πάσης μόνην,
ψευδῆ γ’ ἐμαυτὸν οὐ καταστήσω πόλει,
ἀλλὰ κτενῶ. Πρὸς ταῦτ’ ἐφυμνείτω Δία
Ξύναιμον· εἰ γὰρ δὴ τά γ’ ἐγγενῆ φύσει
ἄκοσμα θρέψω, κάρτα τοὺς ἔξω γένους·
ἐν τοῖς γὰρ οἰκείοισιν ὅστις ἔστ’ ἀνὴρ
χρηστός, φανεῖται κἀν πόλει δίκαιος ὤν.
Ὅστις δ’ ὑπερβὰς ἢ νόμους βιάζεται,
ἢ τοὐπιτάσσειν τοῖς κρατοῦσιν ἐννοεῖ,
οὐκ ἔστ’ ἐπαίνου τοῦτον ἐξ ἐμοῦ τυχεῖν.
Ἀλλ’ ὃν πόλις στήσειε, τοῦδε χρὴ κλύειν
καὶ σμικρὰ καὶ δίκαια καὶ τἀναντία.
Καὶ τοῦτον ἂν τὸν ἄνδρα θαρσοίην ἐγὼ
καλῶς μὲν ἄρχειν, εὖ δ’ ἂν ἄρχεσθαι θέλειν,
δορός τ’ ἂν ἐν χειμῶνι προστεταγμένον
μένειν δίκαιον κἀγαθὸν παραστάτην.
Ἀναρχίας δὲ μεῖζον οὐκ ἔστιν κακόν·
αὕτη πόλεις ὄλλυσιν, ἥδ’ ἀναστάτους

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

οἴκους τίθησιν, ἥδε συμμάχου δορὸς
τροπὰς καταρρήγνυσι· τῶν δ’ ὀρθουμένων
σῴζει τὰ πολλὰ σώμαθ’ ἡ πειθαρχία.
Οὕτως ἀμυντέ’ ἐστὶ τοῖς κοσμουμένοις,
κοὔτοι γυναικὸς οὐδαμῶς ἡσσητέα·
κρεῖσσον γάρ, εἴπερ δεῖ, πρὸς ἀνδρὸς ἐκπεσεῖν,
κοὐκ ἂν γυναικῶν ἥσσονες καλοίμεθ’ ἄν.
ΧΟ.Ἡμῖν μέν, εἰ μὴ τῷ χρόνῳ κεκλέμμεθα,
λέγειν φρονούντως ὧν λέγεις δοκεῖς πέρι.
ΑΙ.Πάτερ, θεοὶ φύουσιν ἀνθρώποις φρένας
πάντων ὅσ’ ἐστὶ κτημάτων ὑπέρτατον·
Ἐγὼ δ’ ὅπως σὺ μὴ λέγεις ὀρθῶς τάδε,
οὔτ’ ἂν δυναίμην μήτ’ ἐπισταίμην λέγειν·
γένοιτο μεντἂν χἀτέρῳ καλῶς ἔχον.
Σοῦ δ’ οὖν πέφυκα πάντα προσκοπεῖν ὅσα
λέγει τις ἢ πράσσει τις ἢ ψέγειν ἔχει·
τὸ γὰρ σὸν ὄμμα δεινὸν ἀνδρὶ δημότῃ
λόγοις τοιούτοις οἷς σὺ μὴ τέρψῃ κλύων.
Ἐμοὶ δ’ ἀκούειν ἔσθ’ ὑπὸ σκότου τάδε,
τὴν παῖδα ταύτην οἷ’ ὀδύρεται πόλις,
πασῶν γυναικῶν ὡς ἀναξιωτάτη
κάκιστ’ ἀπ’ ἔργων εὐκλεεστάτων φθίνει,
ἥτις τὸν αὑτῆς αὐτάδελφον ἐν φοναῖς
πεπτῶτ’ ἄθαπτον μήθ’ ὑπ’ ὠμηστῶν κυνῶν
εἴας’ ὀλέσθαι μήθ’ ὑπ’ οἰωνῶν τινος·
οὐχ ἥδε χρυσῆς ἀξία τιμῆς λαχεῖν;
τοιάδ’ ἐρεμνὴ σῖγ’ ἐπέρχεται φάτις.
Ἐμοὶ δὲ σοῦ πράσσοντος εὐτυχῶς, πάτερ,
οὐκ ἔστιν οὐδὲν κτῆμα τιμιώτερον·
τί γὰρ πατρὸς θάλλοντος εὐκλείας τέκνοις
ἄγαλμα μεῖζον ἢ τί πρὸς παίδων πατρί;
Μή νυν ἓν ἦθος μοῦνον ἐν σαυτῷ φόρει,
ὡς φῂς σύ, κοὐδὲν ἄλλο, τοῦτ’ ὀρθῶς ἔχειν·
ὅστις γὰρ αὐτὸς ἢ φρονεῖν μόνος δοκεῖ,
ἢ γλῶσσαν ἣν οὐκ ἄλλος ἢ ψυχὴν ἔχειν,
οὗτοι διαπτυχθέντες ὤφθησαν κενοί.
Ἀλλ’ ἄνδρα, κεἴ τις ᾖ σοφός, τὸ μανθάνειν
πόλλ’ αἰσχρὸν οὐδὲν καὶ τὸ μὴ τείνειν ἄγαν.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

Ὁρᾷς παρὰ ῥείθροισι χειμάρροις ὅσα
δένδρων ὑπείκει, κλῶνας ὡς ἐκσῴζεται,
τὰ δ’ ἀντιτείνοντ’ αὐτόπρεμν’ ἀπόλλυται.
Αὔτως δὲ ναὸς ὅστις ἐγκρατὴς πόδα
τείνας ὑπείκει μηδέν, ὑπτίοις κάτω
στρέψας τὸ λοιπὸν σέλμασιν ναυτίλλεται.
Ἀλλ’ εἶκε, θυμῷ καὶ μετάστασιν δίδου.
Γνώμη γὰρ εἴ τις κἀπ’ ἐμοῦ νεωτέρου
πρόσεστι, φήμ’ ἔγωγε πρεσβεύειν πολὺ
φῦναι τὸν ἄνδρα πάντ’ ἐπιστήμης πλέων·
εἰ δ’ οὖν, φιλεῖ γὰρ τοῦτο μὴ ταύτῃ ῥέπειν,
καὶ τῶν λεγόντων εὖ καλὸν τὸ μανθάνειν.
ΧΟ.Ἄναξ, σέ τ’ εἰκός, εἴ τι καίριον λέγει,
μαθεῖν, σέ τ’ αὖ τοῦδ’· εὖ γὰρ εἴρηται διπλᾶ.
ΚΡ.Οἱ τηλικοίδε καὶ διδαξόμεσθα δὴ
φρονεῖν ὑπ’ ἀνδρὸς τηλικοῦδε τὴν φύσιν;
ΑΙ.Μηδὲν τὸ μὴ δίκαιον· εἰ δ’ ἐγὼ νέος,
οὐ τὸν χρόνον χρὴ μᾶλλον ἢ τἄργα σκοπεῖν.
ΚΡ.Ἔργον γάρ ἐστι τοὺς ἀκοσμοῦντας σέβειν;
ΑΙ.Οὐδ’ ἂν κελεύσαιμ’ εὐσεβεῖν εἰς τοὺς κακούς.
ΚΡ.Οὐχ ἥδε γὰρ τοιᾷδ’ ἐπείληπται νόσῳ;
ΑΙ.Οὔ φησι Θήβης τῆσδ’ ὁμόπτολις λεώς.
ΚΡ.Πόλις γὰρ ἡμῖν ἁμὲ χρὴ τάσσειν ἐρεῖ;
ΑΙ.Ὁρᾷς τόδ’ ὡς εἴρηκας ὡς ἄγαν νέος;
ΚΡ.Ἄλλῳ γὰρ ἢ ’μοὶ χρή με τῆσδ’ ἄρχειν χθονός;
ΑΙ.Πόλις γὰρ οὐκ ἔσθ’ ἥτις ἀνδρός ἐσθ’ ἑνός.
ΚΡ.Οὐ τοῦ κρατοῦντος ἡ πόλις νομίζεται;
ΑΙ.Καλῶς ἐρήμης γ’ ἂν σὺ γῆς ἄρχοις μόνος.
ΚΡ.Ὅδ’, ὡς ἔοικε, τῇ γυναικὶ συμμαχεῖ.
ΑΙ.Εἴπερ γυνὴ σύ· σοῦ γὰρ οὖν προκήδομαι.
ΚΡ.Ὦ παγκάκιστε, διὰ δίκης ἰὼν πατρί;
ΑΙ.Οὐ γὰρ δίκαιά σ’ ἐξαμαρτάνονθ’ ὁρῶ.
ΚΡ.Ἁμαρτάνω γὰρ τὰς ἐμὰς ἀρχὰς σέβων;
ΑΙ.Οὐ γὰρ σέβεις, τιμάς γε τὰς θεῶν πατῶν.
ΚΡ.Ὦ μιαρὸν ἦθος καὶ γυναικὸς ὕστερον.
ΑΙ.Οὔ τἂν ἕλοις ἥσσω γε τῶν αἰσχρῶν ἐμέ.
ΚΡ.Ὁ γοῦν λόγος σοι πᾶς ὑπὲρ κείνης ὅδε.
ΑΙ.Καὶ σοῦ γε κἀμοῦ, καὶ θεῶν τῶν νερτέρων.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ΚΡ.Ταύτην ποτ’ οὐκ ἔσθ’ ὡς ἔτι ζῶσαν γαμεῖς.
ΑΙ.Ἥδ’ οὖν θανεῖται καὶ θανοῦς’ ὀλεῖ τινα.
ΚΡ.Ἦ κἀπαπειλῶν ὧδ’ ἐπεξέρχῃ θρασύς;
ΑΙ.Τίς δ’ ἔστ’ ἀπειλὴ πρὸς κενὰς γνώμας λέγειν;
ΚΡ.Κλαίων φρενώσεις, ὢν φρενῶν αὐτὸς κενός.
ΑΙ.Εἰ μὴ πατὴρ ἦσθ’, εἶπον ἄν ς’ οὐκ εὖ φρονεῖν.
ΚΡ.Γυναικὸς ὢν δούλευμα, μὴ κώτιλλέ με.
ΑΙ.Βούλει λέγειν τι καὶ λέγων μηδὲν κλύειν;
ΚΡ.Ἄληθες; ἀλλ’ οὐ τόνδ’ Ὄλυμπον, ἴσθ’ ὅτι,
χαίρων ἐπὶ ψόγοισι δεννάσεις ἐμέ.
Ἄγαγε τὸ μῖσος, ὡς κατ’ ὄμματ’ αὐτίκα
παρόντι θνήσκῃ πλησία τῷ νυμφίῳ.
ΑΙ.Οὐ δῆτ’ ἔμοιγε, τοῦτο μὴ δόξῃς ποτέ,
οὔθ’ ἥδ’ ὀλεῖται πλησία, σύ τ’ οὐδαμᾷ
τοὐμὸν προσόψει κρᾶτ’ ἐν ὀφθαλμοῖς ὁρῶν,
ὡς τοῖς θέλουσι τῶν φίλων μαίνῃ ξυνών.
ΧΟ.Ἁνὴρ, ἄναξ, βέβηκεν ἐξ ὀργῆς ταχύς·
νοῦς δ’ ἐστὶ τηλικοῦτος ἀλγήσας βαρύς.
ΚΡ.Δράτω, φρονείτω μεῖζον ἢ κατ’ ἄνδρ’ ἰών·
τὰ δ’ οὖν κόρα τάδ’ οὐκ ἀπαλλάξει μόρου.
ΧΟ.Ἄμφω γὰρ αὐτὰ καὶ κατακτεῖναι νοεῖς;
ΚΡ.Οὐ τήν γε μὴ θιγοῦσαν· εὖ γὰρ οὖν λέγεις.
ΧΟ.Μόρῳ δὲ ποίῳ καί σφε βουλεύῃ κτανεῖν;
ΚΡ.Ἄγων ἔρημος ἔνθ’ ἂν ᾖ βροτῶν στίβος,
κρύψω πετρώδει ζῶσαν ἐν κατώρυχι,
φορβῆς τοσοῦτον ὡς ἄγος μόνον προθείς,
ὅπως μίασμα πᾶς’ ὑπεκφύγῃ πόλις·
κἀκεῖ τὸν Ἅιδην, ὃν μόνον σέβει θεῶν,
αἰτουμένη που τεύξεται τὸ μὴ θανεῖν,
ἢ γνώσεται γοῦν ἀλλὰ τηνικαῦθ’ ὅτι
πόνος περισσός ἐστι τἀν Ἅιδου σέβειν.
ΧΟ.Ἔρως ἀνίκατε μάχαν,Str.
Ἔρως, ὃς ἐν κτήμασι πίπ-
τεις, ὃς ἐν μαλακαῖς παρει-
αῖς νεάνιδος ἐννυχεύεις,
φοιτᾷς δ’ ὑπερπόντιος ἔν τ’
ἀγρονόμοις αὐλαῖς·
καί ς’ οὔτ’ ἀθανάτων

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

φύξιμος οὐδεὶς οὔθ’
785.5 ἁμερίων ἐπ’ ἀνθρώ-
790 πων, ὁ δ’ ἔχων μέμηνεν.
790.1 Σὺ καὶ δικαίων ἀδίκουςAnt.
790.2 φρένας παρασπᾷς ἐπὶ λώ-
790.3 βᾳ· σὺ καὶ τόδε νεῖκος ἀν-
790.4 δρῶν ξύναιμον ἔχεις ταράξας·
795.1 νικᾷ δ’ ἐναργὴς βλεφάρων
795.2 ἵμερος εὐλέκτρου
795.3 νύμφας, τῶν μεγάλων
795.4 πάρεδρος ἐν ἀρχαῖς θεσ-
795.5 μῶν· ἄμαχος γὰρ ἐμπαί-
unit_204.1 ζει θεὸς Ἀφροδίτα.
unit_204.2 Νῦν δ’ ἤδη ’γὼ καὐτὸς θεσμῶν
unit_204.3 ἔξω φέρομαι τάδ’ ὁρῶν, ἴσχειν δ’
unit_204.4 οὐκέτι πηγὰς δύναμαι δακρύων,
unit_204.5 τὸν παγκοίτην ὅθ’ ὁρῶ θάλαμον
805 τήνδ’ Ἀντιγόνην ἀνύτουσαν.
805 ΑΝ.Ὁρᾶτ’ ἔμ’, ὦ γᾶς πατρίας πολῖται,Str. 1.
unit_207.1 τὰν νεάταν ὁδὸν
unit_207.2 στείχουσαν, νέατον δὲ φέγ-
unit_207.3 γος λεύσσουσαν ἀελίου,
810.1 κοὔποτ’ αὖθις, ἀλλά μ’ ὁ παγ-
810.2 κοίτας Ἅιδας ζῶσαν ἄγει
810.3 τὰν Ἀχέροντος
810.4 ἀκτάν, οὔθ’ ὑμεναίων ἔγ-
810.5 κληρον, οὔτ’ ἐπὶ νυμφείοις
815.1 πώ μέ τις ὕμνος ὕμ-
815.2 νησεν, ἀλλ’ Ἀχέροντι νυμφεύσω.
816.1 ΧΟ.Οὐκοῦν κλεινὴ καὶ ἔπαινον ἔχους’
816.2 ἐς τόδ’ ἀπέρχῃ κεῦθος νεκύων,
816.3 οὔτε φθινάσιν πληγεῖσα νόσοις
820.1 οὔτε ξιφέων ἐπίχειρα λαχοῦς’,
820.2 ἀλλ’ αὐτόνομος ζῶσα μόνη δὴ
820.3 θνητῶν Ἀίδην καταβήσῃ.
822.1 ΑΝ.Ἤκουσα δὴ λυγροτάταν ὀλέσθαιAnt. 1.
822.2 τὰν Φρυγίαν ξέναν
825.1 Ταντάλου Σιπύλῳ πρὸς ἄ-
825.2

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

κρῳ, τὰν κισσὸς ὡς ἀτενὴς
825.3 πετραία βλάστα δάμασεν,
825.4 καί νιν ὄμβρῳ τακομέναν,
825.5 ὡς φάτις ἀνδρῶν,
830.1 χιών τ’ οὐδαμὰ λείπει, τέγ-
830.2 γει θ’ ὑπ’ ὀφρύσι παγκλαύτοις
830.3 δειράδας· ᾇ με δαί-
unit_215.1 μων ὁμοιοτάταν κατευνάζει.
unit_215.2 ΧΟ.Ἀλλὰ θεός τοι καὶ θεογεννής,
835.1 ἡμεῖς δὲ βροτοὶ καὶ θνητογενεῖς.
835.2 Καίτοι φθιμένῃ μέγ〈α κ〉ἀκοῦσαι
835.3 τοῖς ἰσοθέοις σύγκληρα λαχεῖν
835.4 ζῶσαν καὶ ἔπειτα θανοῦσαν.
838 ΑΝ.Οἴμοι γελῶμαι. Τί με, πρὸς θεῶν πατρῴ-Str. 2.
840.1 ων, οὐκ οὐλομέναν ὑβρίζεις,
840.2 ἀλλ’ ἐπίφαντον;
840.3 Ὦ πόλις, ὦ πόλεως
840.4 πολυκτήμονες ἄνδρες·
840.5 ἰὼ Διρκαῖαι κρῆναι Θήβας τ’ εὐ-
845.1 αρμάτου ἄλσος, ἔμπας
845.2 ξυμμάρτυρας ὔμμ’ ἐπικτῶμαι,
845.3 οἵα φίλων ἄκλαυτος, οἵοις νόμοις
845.4 πρὸς ἕργμα τυμβόχωστον ἔρ-
845.5 χομαι τάφου ποταινίου·
unit_220.1 ἰὼ δύστανος,
unit_220.2 οὔτ’ ἐν βροτοῖς οὔτε νεκροῖσιν
unit_220.3 μέτοικος, οὐ ζῶσιν, οὐ θανοῦσιν.
852.1 ΧΟ.Προβᾶς’ ἐπ’ ἔσχατον θράσους
852.2 ὑψηλὸν ἐς Δίκας βάθρον
855 προσέπεσες, ὦ τέκνον, πολύ·
unit_223.1 πατρῷον δ’ ἐκτίνεις τιν’ ἆθλον.
unit_223.2 ΑΝ.Ἔψαυσας ἀλγεινοτάτας ἐμοὶ μερίμ-Ant. 2.
unit_223.3 νας πατρὸς τριπόλιστον οἶκτον,
unit_223.4 τοῦ τε πρόπαντος
860.1 ἁμετέρου πότμου
860.2 κλεινοῖς Λαβδακίδαισιν.
860.3 Ἰὼ ματρῷαι λέκτρων ἆται κοι-
864 μήματ〈ά τ’〉 αὐτογέννητ’
865.1

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ἐμῷ πατρὶ δυσμόρου ματρός,
οἵων ἐγώ ποθ’ ἁ ταλαίφρων ἔφυν·
πρὸς οὓς ἀραῖος, ἄγαμος, ἅδ’
ἐγὼ μέτοικος ἔρχομαι.
Ἰὼ δυσπότμων
γάμων, κασίγνητε, κυρήσας,
θανὼν ἔτ’ οὖσαν κατήναρές με.
ΧΟ.Σέβειν μὲν εὐσέβειά τις,
κράτος δ’ ὅτῳ κράτος μέλει
παραβατὸν οὐδαμᾷ πέλει,
σὲ δ’ αὐτόγνωτος ὤλες’ ὀργά.
ΑΝ.Ἄκλαυτος, ἄφιλος, ἀνυμέναιος ταλαί-Ερ.
φρων ἄγομαι τάνδ’ ἑτοίμαν ὁδόν·
οὐκέτι μοι τόδε λαμπάδος ἱερὸν ὄμμα
θέμις ὁρᾶν ταλαίνᾳ·
τὸν δ’ ἐμὸν πότμον ἀδάκρυτον οὐ-
δεὶς φίλων στενάζει.
ΚΡ.Ἆρ’ ἴστ’ ἀοιδὰς καὶ γόους πρὸ τοῦ θανεῖν
ὡς οὐδ’ ἂν εἷς παύσαιτ’ ἄν, εἰ χρείη λέγειν;
Οὐκ ἄξεθ’ ὡς τάχιστα, καὶ κατηρεφεῖ
τύμβῳ περιπτύξαντες, ὡς εἴρηκ’ ἐγώ,
ἄφετε μόνην ἔρημον, εἴτε χρῇ θανεῖν,
εἴτ’ ἐν τοιαύτῃ ζῶσα τυμβεύειν στέγῃ.
Ἡμεῖς γὰρ ἁγνοὶ τοὐπὶ τήνδε τὴν κόρην·
μετοικίας δ’ οὖν τῆς ἄνω στερήσεται.
ΑΝ.Ὦ τύμβος, ὦ νυμφεῖον, ὦ κατασκαφὴς
οἴκησις αἰείφρουρος, οἷ πορεύομαι
πρὸς τοὺς ἐμαυτῆς, ὧν ἀριθμὸν ἐν νεκροῖς
πλεῖστον δέδεκται Φερσέφασς’ ὀλωλότων,
ὧν λοισθία ’γὼ καὶ κάκιστα δὴ μακρῷ
κάτειμι, πρίν μοι μοῖραν ἐξήκειν βίου.
Ἐλθοῦσα μέντοι κάρτ’ ἐν ἐλπίσιν τρέφω
φίλη μὲν ἥξειν πατρί, προσφιλὴς δὲ σοί,
μῆτερ, φίλη δὲ σοί, κασίγνητον κάρα·
ἐπεὶ θανόντας αὐτόχειρ ὑμᾶς ἐγὼ
ἔλουσα κἀκόσμησα κἀπιτυμβίους
χοὰς ἔδωκα· νῦν δέ, Πολύνεικες, τὸ σὸν
δέμας περιστέλλουσα τοιάδ’ ἄρνυμαι.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

Καίτοι ς’ ἐγὼ ’τίμησα τοῖς φρονοῦσιν εὖ.
Οὐ γάρ ποτ’ οὔτ’ ἂν εἰ τέκνων μήτηρ ἔφυν
οὔτ’ εἰ πόσις μοι κατθανὼν ἐτήκετο,
βίᾳ πολιτῶν τόνδ’ ἂν ᾐρόμην πόνον.
Τίνος νόμου δὴ ταῦτα πρὸς χάριν λέγω;
πόσις μὲν ἄν μοι κατθανόντος ἄλλος ἦν,
καὶ παῖς ἀπ’ ἄλλου φωτός, εἰ τοῦδ’ ἤμπλακον·
μητρὸς δ’ ἐν Ἅιδου καὶ πατρὸς κεκευθότοιν
οὐκ ἔστ’ ἀδελφὸς ὅστις ἂν βλάστοι ποτέ.
Τοιῷδε μέντοι ς’ ἐκπροτιμήσας’ ἐγὼ
νόμῳ, Κρέοντι ταῦτ’ ἔδοξ’ ἁμαρτάνειν
καὶ δεινὰ τολμᾶν, ὦ κασίγνητον κάρα.
Καὶ νῦν ἄγει με διὰ χερῶν οὕτω λαβὼν
ἄλεκτρον, ἀνυμέναιον, οὔτε του γάμου
μέρος λαχοῦσαν οὔτε παιδείου τροφῆς,
ἀλλ’ ὧδ’ ἔρημος πρὸς φίλων ἡ δύσμορος
ζῶς’ εἰς θανόντων ἔρχομαι κατασκαφάς,
ποίαν παρεξελθοῦσα δαιμόνων δίκην;
Τί χρή με τὴν δύστηνον ἐς θεοὺς ἔτι
βλέπειν; τίν’ αὐδᾶν ξυμμάχων; ἐπεί γε δὴ
τὴν δυσσέβειαν εὐσεβοῦς’ ἐκτησάμην.
Ἀλλ’ εἰ μὲν οὖν τάδ’ ἐστὶν ἐν θεοῖς καλά,
παθόντες ἂν ξυγγνοῖμεν ἡμαρτηκότες·
εἰ δ’ οἵδ’ ἁμαρτάνουσι, μὴ πλείω κακὰ
πάθοιεν ἢ καὶ δρῶσιν ἐκδίκως ἐμέ.
ΧΟ.Ἔτι τῶν αὐτῶν ἀνέμων αὑταὶ
ψυχῆς ῥιπαὶ τήνδε γ’ ἔχουσιν.
ΚΡ.Τοιγὰρ τούτων τοῖσιν ἄγουσιν
κλαύμαθ’ ὑπάρξει βραδυτῆτος ὕπερ.
ΑΝ.Οἴμοι, θανάτου τοῦτ’ ἐγγυτάτω
τοὔπος ἀφῖκται.
ΚΡ.Θαρσεῖν οὐδὲν παραμυθοῦμαι
μὴ οὐ τάδε ταύτῃ κατακυροῦσθαι.
ΑΝ.Ὦ γῆς Θήβης ἄστυ πατρῷον
καὶ θεοὶ προγενεῖς,
ἄγομαι δὴ ’γὼ κοὐκέτι μέλλω.
Λεύσσετε, Θήβης οἱ κοιρανίδαι,
τὴν βασιλειδῶν μούνην λοιπήν,

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

οἷα πρὸς οἵων ἀνδρῶν πάσχω,
940.4 τὴν εὐσεβίαν σεβίσασα.
943 ΧΟ.Ἔτλα καὶ Δανάας οὐράνιον φῶςStr. 1.
945.1 ἀλλάξαι δέμας ἐν χαλκοδέτοις αὐλαῖς·
945.2 κρυπτομένα δ’ ἐν
945.3 τυμβήρει θαλάμῳ κατεζεύχθη·
945.4 καίτοι 〈καὶ〉 γενεᾷ τίμιος, ὦ παῖ, παῖ,
unit_248.1 καὶ Ζηνὸς ταμιεύεσκε γονὰς χρυσορύτους.
unit_248.2 Ἀλλ’ ἁ μοιριδία τις δύνασις δεινά·
unit_248.3 οὔτ’ ἄν νιν ὄλβος οὔτ’ Ἄρης,
unit_248.4 οὐ πύργος, οὐχ ἁλίκτυποι
unit_248.5 κελαιναὶ νᾶες ἐκφύγοιεν.
955.1 Ζεύχθη δ’ ὀξύχολος παῖς ὁ Δρύαντος,Ant. 1.
955.2 Ἠδωνῶν βασιλεύς, κερτομίοις ὀργαῖς,
955.3 ἐκ Διονύσου
955.4 πετρώδει κατάφαρκτος ἐν δεσμῷ.
955.5 Οὕτω τᾶς μανίας δεινὸν ἀποστάζει
960.1 ἀνθηρόν τε μένος. Κεῖνος ἐπέγνω μανίαις
960.2 ψαύων τὸν θεὸν ἐν κερτομίοις γλώσσαις.
960.3 Παύεσκε μὲν γὰρ ἐνθέους
960.4 γυναῖκας εὔιόν τε πῦρ,
965.1 φιλαύλους τ’ ἠρέθιζε Μούσας.
965.2 Παρὰ δὲ Κυανέων πελάγει διδύμας ἁλὸςStr. 2.
968 ἀκταὶ Βοσπόριαι ἰδ’ ὁ Θρῃκῶν 〈ἠιὼν〉
970.1 Σαλμυδησσός, ἵν’ ἀγχίπολις Ἄρης
970.2 δισσοῖσι Φινείδαις
970.3 εἶδεν ἀρατὸν ἕλκος
970.4 τυφλωθὲν ἐξ ἀγρίας δάμαρτος
970.5 ἀλαὸν ἀλαστόροισιν ὀμμάτων κύκλοις
975.1 ἄτερθ’ ἐγχέων, ὑφ’ αἱματηραῖς
975.2 χείρεσσι καὶ κερκίδων ἀκμαῖσιν.
979 Κατὰ δὲ τακόμενοι μέλεοι μελέαν πάθανAnt. 2.
980.1 κλαῖον, ματρὸς ἔχοντες ἀνύμφευτον γονάν·
980.2 ἁ δὲ σπέρμα μὲν ἀρχαιογόνων
980.3 ἄντας’ Ἐρεχθειδᾶν,
980.4 τηλεπόροις δ’ ἐν ἄντροις
980.5 τράφη θυέλλῃσιν ἐν πατρῴαις
985.1 Βορεὰς ἅμιππος ὀρθόποδος ὑπὲρ πάγου
985.2

θεῶν παῖς· ἀλλὰ κἀπ’ ἐκείνᾳ
985.3 Μοῖραι μακραίωνες ἔσχον, ὦ παῖ.
987 ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ
988.1 Θήβης ἄνακτες, ἥκομεν κοινὴν ὁδὸν
988.2 δύ’ ἐξ ἑνὸς βλέποντε· τοῖς τυφλοῖσι γὰρ
990.1 αὕτη κέλευθος ἐκ προηγητοῦ πέλει.
990.2 ΚΡ.Τί δ’ ἔστιν, ὦ γεραιὲ Τειρεσία, νέον;
990.3 ΤΕ.Ἐγὼ διδάξω, καὶ σὺ τῷ μάντει πιθοῦ.
990.4 ΚΡ.Οὔκουν πάρος γε σῆς ἀπεστάτουν φρενός.
unit_261 ΤΕ.Τοιγὰρ δι’ ὀρθῆς τήνδ’ ἐναυκλήρεις πόλιν.
995.1 ΚΡ.Ἔχω πεπονθὼς μαρτυρεῖν ὀνήσιμα.
995.2 ΤΕ.Φρόνει βεβὼς αὖ νῦν ἐπὶ ξυροῦ τύχης.
995.3 ΚΡ.Τί δ’ ἔστιν; ὡς ἐγὼ τὸ σὸν φρίσσω στόμα.
995.4 ΤΕ.Γνώσῃ, τέχνης σημεῖα τῆς ἐμῆς κλύων.
995.5 Εἰς γὰρ παλαιὸν θᾶκον ὀρνιθοσκόπον
unit_263.1 ἵζων, ἵν’ ἦν μοι παντὸς οἰωνοῦ λιμήν,
unit_263.2 ἀγνῶτ’ ἀκούω φθόγγον ὀρνίθων, κακῷ
unit_263.3 κλάζοντας οἴστρῳ καὶ βεβαρβαρωμένῳ·
unit_263.4 καὶ σπῶντας ἐν χηλαῖσιν ἀλλήλους φοναῖς
unit_263.5 ἔγνων· πτερῶν γὰρ ῥοῖβδος οὐκ ἄσημος ἦν.
1005.1 Εὐθὺς δὲ δείσας ἐμπύρων ἐγευόμην
1005.2 βωμοῖσι παμφλέκτοισιν· ἐκ δὲ θυμάτων
1005.3 Ἥφαιστος οὐκ ἔλαμπεν, ἀλλ’ ἐπὶ σποδῷ
1005.4 μυδῶσα κηκὶς μηρίων ἐτήκετο
1005.5 κἄτυφε κἀνέπτυε, καὶ μετάρσιοι
1010.1 χολαὶ διεσπείροντο, καὶ καταρρυεῖς
1010.2 μηροὶ καλυπτῆς ἐξέκειντο πιμελῆς.
1010.3 Τοιαῦτα παιδὸς τοῦδ’ ἐμάνθανον πάρα,
1010.4 φθίνοντ’ ἀσήμων ὀργίων μαντεύματα·
1010.5 ἐμοὶ γὰρ οὗτος ἡγεμών, ἄλλοις δ’ ἐγώ.
1015.1 Καὶ ταῦτα τῆς σῆς ἐκ φρενὸς νοσεῖ πόλις·
1015.2 βωμοὶ γὰρ ἡμῖν ἐσχάραι τε παντελεῖς
1015.3 πλήρεις ὑπ’ οἰωνῶν τε καὶ κυνῶν βορᾶς
1015.4 τοῦ δυσμόρου πεπτῶτος Οἰδίπου γόνου.
1015.5 Κᾆτ’ οὐ δέχονται θυστάδας λιτὰς ἔτι
1020.1 θεοὶ παρ’ ἡμῶν οὐδὲ μηρίων φλόγα,
1020.2 οὐδ’ ὄρνις εὐσήμους ἀπορροιβδεῖ βοάς,
1020.3 ἀνδροφθόρου βεβρῶτες αἵματος λίπος.
1020.4

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

Ταῦτ’ οὖν, τέκνον, φρόνησον. Ἀνθρώποισι γὰρ
τοῖς πᾶσι κοινόν ἐστι τοὐξαμαρτάνειν·
ἐπεὶ δ’ ἁμάρτῃ, κεῖνος οὐκέτ’ ἔστ’ ἀνὴρ
ἄβουλος οὐδ’ ἄνολβος, ὅστις ἐς κακὸν
πεσὼν ἀκῆται μηδ’ ἀκίνητος πέλῃ·
αὐθαδία τοι σκαιότητ’ ὀφλισκάνει.
Ἀλλ’ εἶκε τῷ θανόντι, μηδ’ ὀλωλότα
κέντει· τίς ἀλκὴ τὸν θανόντ’ ἐπικτανεῖν;
Εὖ σοι φρονήσας εὖ λέγω· τὸ μανθάνειν δ’
ἥδιστον εὖ λέγοντος, εἰ κέρδος λέγοι.
ΚΡ.Ὦ πρέσβυ, πάντες ὥστε τοξόται σκοποῦ
τοξεύετ’ ἀνδρὸς τοῦδε, κοὐδὲ μαντικῆς
ἄπρακτος ὑμῖν εἰμι, τῶν δ’ ὑπαὶ γένους
ἐξημπόλημαι κἀμπεφόρτισμαι πάλαι.
Κερδαίνετ’, ἐμπολᾶτε τὸν πρὸς Σάρδεων
ἤλεκτρον, εἰ βούλεσθε, καὶ τὸν Ἰνδικὸν
χρυσόν· τάφῳ δ’ ἐκεῖνον οὐχὶ κρύψετε·
οὐδ’ εἰ θέλους’ οἱ Ζηνὸς αἰετοὶ βορὰν
φέρειν νιν ἁρπάζοντες ἐς Διὸς θρόνους,
οὐδ’ ὣς μίασμα τοῦτο μὴ τρέσας, ἐγὼ
θάπτειν παρήσω κεῖνον· εὖ γὰρ οἶδ’ ὅτι
θεοὺς μιαίνειν οὔτις ἀνθρώπων σθένει.
Πίπτουσι δ’, ὦ γεραιὲ Τειρεσία, βροτῶν
χοἰ πολλὰ δεινοὶ πτώματ’ αἴσχρ’, ὅταν λόγους
αἰσχροὺς καλῶς λέγωσι τοῦ κέρδους χάριν.
ΤΕ.Φεῦ·
ἆρ’ οἶδεν ἀνθρώπων τις, ἆρα φράζεται—
ΚΡ.Τί χρῆμα; ποῖον τοῦτο πάγκοινον λέγεις;
ΤΕ.ὅσῳ κράτιστον κτημάτων εὐβουλία;
ΚΡ.Ὅσῳπερ, οἶμαι, μὴ φρονεῖν πλείστη βλάβη.
ΤΕ.Ταύτης σὺ μέντοι τῆς νόσου πλήρης ἔφυς.
ΚΡ.Οὐ βούλομαι τὸν μάντιν ἀντειπεῖν κακῶς.
ΤΕ.Καὶ μὴν λέγεις, ψευδῆ με θεσπίζειν λέγων.
ΚΡ.Τὸ μαντικὸν γὰρ πᾶν φιλάργυρον γένος.
ΤΕ.Τὸ δ’ ἐκ τυράννων αἰσχροκερδείαν φιλεῖ.
ΚΡ.Ἆρ’ οἶσθα ταγοὺς ὄντας ἂν λέγῃς λέγων;
ΤΕ.Οἶδ’· ἐξ ἐμοῦ γὰρ τήνδ’ ἔχεις σώσας πόλιν.
ΚΡ.Σοφὸς σὺ μάντις, ἀλλὰ τἀδικεῖν φιλῶν.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ΤΕ.Ὄρσεις με τἀκίνητα διὰ φρενῶν φράσαι.
ΚΡ.Κίνει, μόνον δὲ μὴ ’πὶ κέρδεσιν λέγων.
ΤΕ.Οὕτω γὰρ ἤδη καὶ δοκῶ τὸ σὸν μέρος.
ΚΡ.Ὡς μὴ ’μπολήσων ἴσθι τὴν ἐμὴν φρένα.
ΤΕ.Ἀλλ’ εὖ γέ τοι κάτισθι μὴ πολλοὺς ἔτι
τρόχους ἁμιλλητῆρας ἡλίου τελῶν,
ἐν οἷσι τῶν σῶν αὐτὸς ἐκ σπλάγχνων ἕνα
νέκυν νεκρῶν ἀμοιβὸν ἀντιδοὺς ἔσῃ,
ἀνθ’ ὧν ἔχεις μὲν τῶν ἄνω βαλὼν κάτω,
ψυχήν τ’ ἀτίμως ἐν τάφῳ κατῴκισας,
ἔχεις δὲ τῶν κάτωθεν ἐνθάδ’ αὖ θεῶν
ἄμοιρον, ἀκτέριστον, ἀνόσιον νέκυν.
Ὧν οὔτε σοὶ μέτεστιν οὔτε τοῖς ἄνω
θεοῖσιν, ἀλλ’ ἐκ σοῦ βιάζονται τάδε.
Τούτων σε λωβητῆρες ὑστεροφθόροι
λοχῶσιν Ἅιδου καὶ θεῶν Ἐρινύες,
ἐν τοῖσιν αὐτοῖς τοῖσδε ληφθῆναι κακοῖς.
Καὶ ταῦτ’ ἄθρησον εἰ κατηργυρωμένος
λέγω· φανεῖ γὰρ οὐ μακροῦ χρόνου τριβὴ
ἀνδρῶν γυναικῶν σοῖς δόμοις κωκύματα.
Ἔχθρᾳ δὲ πᾶσαι συνταράσσονται πόλεις,
ὅσων σπαράγματ’ ἢ κύνες καθήγνισαν,
ἢ θῆρες, ἤ τις πτηνὸς οἰωνὸς φέρων
ἀνόσιον ὀσμὴν ἑστιοῦχον ἐς πόλιν.
Τοιαῦτά σου, λυπεῖς γάρ, ὥστε τοξότης
ἀφῆκα θυμῷ καρδίας τοξεύματα
βέβαια, τῶν σὺ θάλπος οὐχ ὑπεκδραμῇ.
Ὦ παῖ, σὺ δ’ ἡμᾶς ἄπαγε πρὸς δόμους, ἵνα
τὸν θυμὸν οὗτος ἐς νεωτέρους ἀφῇ,
καὶ γνῷ τρέφειν τὴν γλῶσσαν ἡσυχωτέραν
τὸν νοῦν τ’ ἀμείνω τῶν φρενῶν ἢ νῦν φέρει.
ΧΟ.Ἁνήρ, ἄναξ, βέβηκε δεινὰ θεσπίσας·
ἐπιστάμεσθα δ’, ἐξ ὅτου λευκὴν ἐγὼ
τήνδ’ ἐκ μελαίνης ἀμφιβάλλομαι τρίχα,
μή πώ ποτ’ αὐτὸν ψεῦδος ἐς πόλιν λακεῖν.
ΚΡ.Ἔγνωκα καὐτὸς καὶ ταράσσομαι φρένας·
τό τ’ εἰκαθεῖν γὰρ δεινόν, ἀντιστάντα δὲ
ἄτῃ πατάξαι θυμὸν ἐν δεινῷ πάρα.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ΧΟ.Εὐβουλίας δεῖ, παῖ Μενοικέως Κρέον.
ΚΡ.Τί δῆτα χρὴ δρᾶν; φράζε· πείσομαι δ’ ἐγώ.
ΧΟ.Ἐλθὼν κόρην μὲν ἐκ κατώρυχος στέγης
ἄνες, κτίσον δὲ τῷ προκειμένῳ τάφον.
ΚΡ.Καὶ ταῦτ’ ἐπαινεῖς καὶ δοκεῖς παρεικαθεῖν;
ΧΟ.Ὅσον γ’, ἄναξ, τάχιστα· συντέμνουσι γὰρ
θεῶν ποδώκεις τοὺς κακόφρονας βλάβαι.
ΚΡ.Οἴμοι· μόλις μέν, καρδίας δ’ ἐξίσταμαι
τὸ δρᾶν· ἀνάγκῃ δ’ οὐχὶ δυσμαχητέον.
ΧΟ.Δρᾶ νυν τάδ’ ἐλθὼν μηδ’ ἐπ’ ἄλλοισιν τρέπε.
ΚΡ.Ὧδ’ ὡς ἔχω στείχοιμ’ ἄν· ἴτ’, ἴτ’, ὀπάονες
οἵ τ’ ὄντες οἵ τ’ ἀπόντες, ἀξίνας χεροῖν
ὁρμᾶσθ’ ἑλόντες εἰς ἐπόψιον τόπον.
Ἐγὼ δ’, ἐπειδὴ δόξα τῇδ’ ἐπεστράφη,
αὐτός τ’ ἔδησα καὶ παρὼν ἐκλύσομαι·
δέδοικα γὰρ μὴ τοὺς καθεστῶτας νόμους
ἄριστον ᾖ σῴζοντα τὸν βίον τελεῖν.
ΧΟ.Πολυώνυμε, Καδμείας νύμφας ἄγαλμαStr. 1.
καὶ Διὸς βαρυβρεμέτα
γένος, κλυτὰν ὃς ἀμφέπεις
Ἰταλίαν, μέδεις δὲ
παγκοίνοις Ἐλευσινίας
Δηοῦς ἐν κόλποις, ὦ Βακχεῦ,
Βακχᾶν ματρόπολιν Θήβαν
ναιετῶν παρ’ ὑγρόν 〈τ’〉
Ἰσμηνοῦ ῥέεθρον, ἀγρίου τ’
ἐπὶ σπορᾷ δράκοντος·
σὲ δ’ ὑπὲρ διλόφου πέτρας στέροψ ὄπωπεAnt. 1.
λιγνύς, ἔνθα Κωρύκιαι
νύμφαι στίχουσι Βακχίδες
Κασταλίας τε νᾶμα.
Καί σε Νυσαίων ὀρέων
κισσήρεις ὄχθαι χλωρά τ’ ἀκ-
τὰ πολυστάφυλος πέμπει,
ἀμβρότων ἐπέων
εὐαζόντων, Θηβαΐας
ἐπισκοποῦντ’ ἀγυιάς·
τὰν ἐκ πασᾶν τιμᾷςStr. 2.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ὑπερτάταν πόλεων
1136.3 ματρὶ σὺν κεραυνίᾳ·
1140.1 καὶ νῦν, ὡς βιαίας ἔχεται
1140.2 πάνδαμος πόλις ἐπὶ νόσου,
1144 μολεῖν καθαρσίῳ ποδὶ Παρνασίαν
1145 ὑπὲρ κλιτύν, ἢ στονόεντα πορθμόν.
1145.1 Ἰὼ πῦρ πνεόντωνAnt. 2.
1145.2 χοράγ’ ἄστρων, νυχίων
1145.3 φθεγμάτων ἐπίσκοπε,
1145.4 παῖ, Δῖον γένεθλον, προφάνηθ’,
unit_301.1 ὦναξ, σαῖς ἅμα περιπόλοις
unit_301.2 Θυίαισιν, αἵ σε μαινόμεναι πάννυχοι
unit_301.3 χορεύουσι τὸν ταμίαν Ἴακχον.
1155 ΑΓΓΕΛΟΣ
1155.1 Κάδμου πάροικοι καὶ δόμων Ἀμφίονος,
1155.2 οὐκ ἔσθ’ ὁποῖον στάντ’ ἂν ἀνθρώπου βίον
1155.3 οὔτ’ αἰνέσαιμ’ ἂν οὔτε μεμψαίμην ποτέ·
unit_304.1 τύχη γὰρ ὀρθοῖ καὶ τύχη καταρρέπει
unit_304.2 τὸν εὐτυχοῦντα τόν τε δυστυχοῦντ’ ἀεί,
1160.1 καὶ μάντις οὐδεὶς τῶν καθεστώτων βροτοῖς.
1160.2 Κρέων γὰρ ἦν ζηλωτός, ὡς ἐμοί, ποτέ,
1160.3 σώσας μὲν ἐχθρῶν τήνδε Καδμείαν χθόνα,
1160.4 λαβών τε χώρας παντελῆ μοναρχίαν
1160.5 εὔθυνε, θάλλων εὐγενεῖ τέκνων σπορᾷ·
1165.1 καὶ νῦν ἀφεῖται πάντα. Τὰς γὰρ ἡδονὰς
1165.2 ὅταν προδῶσιν ἄνδρες, οὐ τίθημ’ ἐγὼ
1165.3 ζῆν τοῦτον, ἀλλ’ ἔμψυχον ἡγοῦμαι νεκρόν.
1165.4 Πλούτει τε γὰρ κατ’ οἶκον, εἰ βούλει, μέγα,
1165.5 καὶ ζῆ τύραννον σχῆμ’ ἔχων· ἐὰν δ’ ἀπῇ
1170.1 τούτων τὸ χαίρειν, τἄλλ’ ἐγὼ καπνοῦ σκιᾶς
1170.2 οὐκ ἂν πριαίμην ἀνδρὶ πρὸς τὴν ἡδονήν.
1170.3 ΧΟ.Τί δ’ αὖ τόδ’ ἄχθος βασιλέων ἥκεις φέρων;
1170.4 ΑΓ.Τεθνᾶσιν· οἱ δὲ ζῶντες αἴτιοι θανεῖν.
1170.5 ΧΟ.Καὶ τίς φονεύει; τίς δ’ ὁ κείμενος; λέγε.
1175.1 ΑΓ.Αἵμων ὄλωλεν· αὐτόχειρ δ’ αἱμάσσεται.
1175.2 ΧΟ.Πότερα πατρῴας ἢ πρὸς οἰκείας χερός;
1175.3 ΑΓ.Αὐτὸς πρὸς αὑτοῦ, πατρὶ μηνίσας φόνου.
1175.4 ΧΟ.Ὦ μάντι, τοὔπος ὡς ἄρ’ ὀρθὸν ἤνυσας.
1175.5

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ΑΓ.Ὡς ὧδ’ ἐχόντων τἄλλα βουλεύειν πάρα.
1180.1 ΧΟ.Καὶ μὴν ὁρῶ τάλαιναν Εὐρυδίκην ὁμοῦ
1180.2 δάμαρτα τὴν Κρέοντος· ἐκ δὲ δωμάτων
1180.3 ἤτοι κλύουσα παιδὸς ἢ τύχῃ πάρα.
1180.4 ΕΥΡΥΔΙΚΗ
1183 Ὦ πάντες ἀστοί, τῶν λόγων ἐπῃσθόμην
unit_311 πρὸς ἔξοδον στείχουσα, Παλλάδος θεᾶς
1185.1 ὅπως ἱκοίμην εὐγμάτων προσήγορος.
1185.2 Καὶ τυγχάνω τε κλῇθρ’ ἀνασπαστοῦ πύλης
1185.3 χαλῶσα, καί με φθόγγος οἰκείου κακοῦ
1185.4 βάλλει δι’ ὤτων, ὑπτία δὲ κλίνομαι
1185.5 δείσασα πρὸς δμωαῖσι κἀποπλήσσομαι.
1190.1 Ἀλλ’ ὅστις ἦν ὁ μῦθος αὖθις εἴπατε·
1190.2 κακῶν γὰρ οὐκ ἄπειρος οὖς’ ἀκούσομαι.
1190.3 ΑΓ.Ἐγώ, φίλη δέσποινα, καὶ παρὼν ἐρῶ
1190.4 κοὐδὲν παρήσω τῆς ἀληθείας ἔπος·
1190.5 τί γάρ σε μαλθάσσοιμ’ ἂν ὧν ἐς ὕστερον
1195.1 ψεῦσται φανούμεθ’; ὀρθὸν ἁλήθει’ ἀεί.
1195.2 Ἐγὼ δὲ σῷ ποδαγὸς ἑσπόμην πόσει
1195.3 πεδίον ἐπ’ ἄκρον, ἔνθ’ ἔκειτο νηλεὲς
1195.4 κυνοσπάρακτον σῶμα Πολυνείκους ἔτι·
1195.5 καὶ τὸν μέν, αἰτήσαντες ἐνοδίαν θεὸν
unit_315.1 Πλούτωνά τ’ ὀργὰς εὐμενεῖς κατασχεθεῖν,
unit_315.2 λούσαντες ἁγνὸν λουτρόν, ἐν νεοσπάσιν
unit_315.3 θαλλοῖς ὃ δὴ λέλειπτο συγκατῄθομεν,
unit_315.4 καὶ τύμβον ὀρθόκρανον οἰκείας χθονὸς
unit_315.5 χώσαντες, αὖθις πρὸς λιθόστρωτον κόρης
1205.1 νυμφεῖον Ἅιδου κοῖλον εἰσεβαίνομεν.
1205.2 Φωνῆς δ’ ἄπωθεν ὀρθίων κωκυμάτων
1205.3 κλύει τις ἀκτέριστον ἀμφὶ παστάδα,
1205.4 καὶ δεσπότῃ Κρέοντι σημαίνει μολών·
1205.5 τῷ δ’ ἀθλίας ἄσημα περιβαίνει βοῆς
1210.1 ἕρποντι μᾶλλον ἆσσον, οἰμώξας δ’ ἔπος
1210.2 ἵησι δυσθρήνητον· «Ὢ τάλας ἐγώ,
1210.3 ἆρ’ εἰμὶ μάντις; ἆρα δυστυχεστάτην
unit_318.1 κέλευθον ἕρπω τῶν παρελθουσῶν ὁδῶν;
unit_318.2 παιδός με σαίνει φθόγγος. Ἀλλά, πρόσπολοι,
1215.1 ἴτ’ ἆσσον ὠκεῖς, καὶ παραστάντες τάφῳ
1215.2

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ἀθρήσαθ’, ἁρμὸν χώματος λιθοσπαδῆ
δύντες πρὸς αὐτὸ στόμιον, εἰ τὸν Αἵμονος
φθόγγον συνίημ’, ἢ θεοῖσι κλέπτομαι.»
Τάδ’ ἐξ ἀθύμου δεσπότου κελεύσμασιν
ἠθροῦμεν· ἐν δὲ λοισθίῳ τυμβεύματι
τὴν μὲν κρεμαστὴν αὐχένος κατείδομεν,
βρόχῳ μιτώδει σινδόνος καθημμένην,
τὸν δ’ ἀμφὶ μέσσῃ περιπετῆ προσκείμενον,
εὐνῆς ἀποιμώζοντα τῆς κάτω φθορὰν
καὶ πατρὸς ἔργα καὶ τὸ δύστηνον λέχος.
Ὁ δ’ ὡς ὁρᾷ σφε, στυγνὸν οἰμώξας ἔσω
χωρεῖ πρὸς αὐτὸν κἀνακωκύσας καλεῖ·
«Ὦ τλῆμον, οἷον ἔργον εἴργασαι· τίνα
νοῦν ἔσχες; ἐν τῷ συμφορᾶς διεφθάρης;
Ἔξελθε, τέκνον, ἱκέσιός σε λίσσομαι.»
Τὸν δ’ ἀγρίοις ὄσσοισι παπτήνας ὁ παῖς,
πτύσας προσώπῳ κοὐδὲν ἀντειπών, ξίφους
ἕλκει διπλοῦς κνώδοντας, ἐκ δ’ ὁρμωμένου
πατρὸς φυγαῖσιν ἤμπλακ’· εἶθ’ ὁ δύσμορος
αὑτῷ χολωθείς, ὥσπερ εἶχ’, ἐπενταθεὶς
ἤρεισε πλευραῖς μέσσον ἔγχος, ἐς δ’ ὑγρὸν
ἀγκῶν’ ἔτ’ ἔμφρων παρθένῳ προσπτύσσεται·
καὶ φυσιῶν ὀξεῖαν ἐκβάλλει ῥοὴν
λευκῇ παρειᾷ φοινίου σταλάγματος.
Κεῖται δὲ νεκρὸς περὶ νεκρῷ, τὰ νυμφικὰ
τέλη λαχὼν δείλαιος εἰν Ἅιδου δόμοις,
δείξας ἐν ἀνθρώποισι τὴν ἀβουλίαν
ὅσῳ μέγιστον ἀνδρὶ πρόσκειται κακόν.
ΧΟ.Τί τοῦτ’ ἂν εἰκάσειας; ἡ γυνὴ πάλιν
φρούδη, πρὶν εἰπεῖν ἐσθλὸν ἢ κακὸν λόγον.
ΑΓ.Καὐτὸς τεθάμβηκ’· ἐλπίσιν δὲ βόσκομαι
ἄχη τέκνου κλύουσαν ἐς πόλιν γόους
οὐκ ἀξιώσειν, ἀλλ’ ὑπὸ στέγης ἔσω
δμωαῖς προθήσειν πένθος οἰκεῖον στένειν.
Γνώμης γὰρ οὐκ ἄπειρος, ὥσθ’ ἁμαρτάνειν.
ΧΟ.Οὐκ οἶδ’· ἐμοὶ δ’ οὖν ἥ τ’ ἄγαν σιγὴ βαρὺ
δοκεῖ προσεῖναι χἠ μάτην πολλὴ βοή.
ΑΓ.Ἀλλ’ εἰσόμεσθα μή τι καὶ κατάσχετον

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

κρυφῇ καλύπτει καρδίᾳ θυμουμένῃ
1255.1 δόμους παραστείχοντες· εὖ γὰρ οὖν λέγεις·
1255.2 καὶ τῆς ἄγαν γάρ ἐστί που σιγῆς βάρος.
1255.3 ΧΟ.Καὶ μὴν ὅδ’ ἄναξ αὐτὸς ἐφήκει
1255.4 μνῆμ’ ἐπίσημον διὰ χειρὸς ἔχων,
1255.5 εἰ θέμις εἰπεῖν, οὐκ ἀλλοτρίαν
1260 ἄτην, ἀλλ’ αὐτὸς ἁμαρτών.
1260.1 ΚΡ.Ἰὼ φρενῶν δυσφρόνων ἁμαρτήματαStr. 1.
1260.2 στερεὰ θανατόεντ’,
1260.3 ὦ κτανόντας τε καὶ
1260.4 θανόντας βλέποντες ἐμφυλίους.
1265.1 Ὤμοι ἐμῶν ἄνολβα βουλευμάτων.
1265.2 Ἰὼ παῖ, νέος νέῳ ξὺν μόρῳ,
1265.3 αἰαῖ αἰαῖ,
1265.4 ἔθανες, ἀπελύθης,
unit_332 ἐμαῖς οὐδὲ σαῖσι δυσβουλίαις.
1270.1 ΧΟ.Οἴμ’ ὡς ἔοικας ὀψὲ τὴν δίκην ἰδεῖν.
1270.2 ΚΡ.Οἴμοι,
1270.3 ἔχω μαθὼν δείλαιος· ἐν δ’ ἐμῷ κάρᾳ
1270.4 θεὸς τότ’ ἄρα τότε μέγα βάρος μ’ ἔχων
1270.5 ἔπαισεν, ἐν δ’ ἔσεισεν ἀγρίαις ὁδοῖς,
1275.1 οἴμοι, λεωπάτητον ἀντρέπων χαράν.
1275.2 Φεῦ φεῦ, ἰὼ πόνοι βροτῶν δύσπονοι.
1276 ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ
1277.1 Ὦ δέσποθ’, ὡς ἔχων τε καὶ κεκτημένος,
1277.2 τὰ μὲν πρὸ χειρῶν τάδε φέρων, τὰ δ’ ἐν δόμοις
1280.1 ἔοικας ἥκειν καὶ τάχ’ ὄψεσθαι κακά.
1280.2 ΚΡ.Τί δ’ ἔστιν αὖ κάκιον ἐκ κακῶν ἔτι;
1280.3 ΕΞ.Γυνὴ τέθνηκεν, τοῦδε παμμήτωρ νεκροῦ,
1280.4 δύστηνος, ἄρτι νεοτόμοισι πλήγμασιν.
1283 ΚΡ.Ἰὼ ἰὼ δυσκάθαρτος Ἅιδου λιμήν,Ant. 1.
1285.1 τί μ’ ἄρα τί μ’ ὀλέκεις;
1285.2 Ὦ κακάγγελτά μοι
1285.3 προπέμψας ἄχη, τίνα θροεῖς λόγον;
1285.4 Αἰαῖ, ὀλωλότ’ ἄνδρ’ ἐπεξειργάσω.
1285.5 Τί φῄς, παῖ; τίν’ αὖ λέγεις μοι νέον,
1290.1 αἰαῖ, αἰαῖ,
1290.2 σφάγιον ἐπ’ ὀλέθρῳ
unit_341.1

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

γυναικεῖον ἀμφικεῖσθαι μόρον;
unit_341.2 ΕΞ.Ὁρᾶν πάρεστιν· οὐ γὰρ ἐν μυχοῖς ἔτι.
unit_341.3 ΚΡ.Οἴμοι,
1295.1 κακὸν τόδ’ ἄλλο δεύτερον βλέπω τάλας.
1295.2 Τίς ἄρα, τίς με πότμος ἔτι περιμένει;
1295.3 Ἔχω μὲν ἐν χείρεσσιν ἀρτίως τέκνον,
1299 τάλας, τὸν δ’ ἔναντα προσβλέπω νεκρόν.
unit_344 Φεῦ φεῦ μᾶτερ ἀθλία, φεῦ τέκνον.
unit_345.1 ΕΞ.Ἡ δ’ ὀξυθήκτῳ βωμία περὶ ξ〈ίφει〉
unit_345.2 λύει κελαινὰ βλέφαρα, κωκύσασα μὲν
unit_345.3 τοῦ πρὶν θανόντος Μεγαρέως κλεινὸν λάχος,
unit_345.4 αὖθις δὲ τοῦδε, λοίσθιον δὲ σοὶ κακὰς
1305 πράξεις ἐφυμνήσασα τῷ παιδοκτόνῳ.
1305.1 ΚΡ.Αἰαῖ αἰαῖ,Str. 2.
1305.2 ἀνέπταν φόβῳ. Τί μ’ οὐκ ἀνταίαν
1305.3 ἔπαισέν τις ἀμφιθήκτῳ ξίφει;
1310.1 δείλαιος ἐγώ, αἰαῖ,
1310.2 δειλαίᾳ δὲ συγκέκραμαι δύᾳ.
1310.3 ΕΞ.Ὡς αἰτίαν γε τῶνδε κἀκείνων ἔχων
1310.4 πρὸς τῆς θανούσης τῆσδ’ ἐπεσκήπτου μόρων.
1310.5 ΚΡ.Ποίῳ δὲ κἀπελύσατ’ ἐν φοναῖς τρόπῳ;
1315.1 ΕΞ.Παίσας’ ὑφ’ ἧπαρ αὐτόχειρ αὑτήν, ὅπως
1315.2 παιδὸς τόδ’ ᾔσθετ’ ὀξυκώκυτον πάθος.
1315.3 ΚΡ.Ὤμοι μοι, τάδ’ οὐκ ἐπ’ ἄλλον βροτῶν
1315.4 ἐμᾶς ἁρμόσει ποτ’ ἐξ αἰτίας.
unit_350 Ἐγὼ γάρ ς’ ἐγώ 〈σ’〉 ἔκανον, ὢ μέλεος,
1320.1 ἐγώ, φάμ’ ἔτυμον. Ἰὼ πρόσπολοι,
1320.2 〈ἀπ〉άγετέ μ’ ὅτι τάχος, ἄγετέ μ’ ἐκποδών,
1325.1 τὸν οὐκ ὄντα μᾶλλον ἢ μηδένα.
1325.2 ΧΟ.Κέρδη παραινεῖς, εἴ τι κέρδος ἐν κακοῖς·
1325.3 βράχιστα γὰρ κράτιστα τἀν ποσὶν κακά.
1327.1 ΚΡ.Ἴτω, ἴτω,Ant. 2.
1327.2 φανήτω μόρων ὁ κάλλιστ’ ἔχων,
1330.1 ἐμοὶ τερμίαν ἄγων ἁμέραν
1330.2 ὕπατος· ἴτω, ἴτω,
1330.3 ὅπως μηκέτ’ ἆμαρ ἄλλ’ εἰσίδω.
1334 ΧΟ.Μέλλοντα ταῦτα. Τῶν προκειμένων τι χρὴ
1335.1 πράσσειν· μέλει γὰρ τῶνδ’ ὅτοισι χρὴ μέλειν.
1335.2

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ΚΡ.Ἀλλ’ ὧν ἐρῶ μὲν ταῦτα συγκατηυξάμην.
1335.3 ΧΟ.Μή νυν προσεύχου μηδέν· ὡς πεπρωμένης
1335.4 οὐκ ἔστι θνητοῖς συμφορᾶς ἀπαλλαγή.
1335.5 ΚΡ.Ἄγοιτ’ ἂν μάταιον ἄνδρ’ ἐκποδών,
1340.1 ὅς, ὦ παῖ, σέ τ’ οὐχ ἑκὼν κάκτανον
1340.2 σέ τ’ αὖ τάνδ’, ὤμοι μέλεος, οὐδ’ ἔχω
1340.3 ὅπᾳ πρὸς πότερον ἴδω· πάντα γὰρ
1345.1 λέχρια τἀν χεροῖν, τὰ δ’ ἐπὶ κρατί μοι
1345.2 πότμος δυσκόμιστος εἰσήλατο.
1345.3 ΧΟ.Πολλῷ τὸ φρονεῖν εὐδαιμονίας
1349 πρῶτον ὑπάρχει· χρὴ δὲ τά γ’ εἰς θεοὺς
unit_360.1 μηδὲν ἀσεπτεῖν; μεγάλοι δὲ λόγοι
unit_360.2 μεγάλας πληγὰς τῶν ὑπεραύχων
unit_360.3 ἀποτείσαντες
unit_361 γήρᾳ τὸ φρονεῖν ἐδίδαξαν.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org